Кніжная палата ... Дзярж. бібліятэка ім. Караленка. Харкаў
1.12 38

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МЕНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 249 (6225) | 27 кастрычніка 1938 г., чацвер | ЦАНА 10 КАП.

Сёння ў Маскву прыязджае гераічны экіпаж самалёта „Родина“.

Таварышы Валенціна Грызадубава, Паліна Осіпенка і Марына Раскова бліскуча выканалі сталінскае заданне і ўстанавілі міжнародны рэкорд беспасадачнага дальняга пералёту.

Слава мужным, бясстрашным лётчыцам! Непераможна краіна, непераможны народ, які выхаваў такіх герояў!

СЛАЎНЫ ЮБІЛЕЙ

Годы, што прайшлі з дня Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі, з усёй пераканаўчасцю паказалі, што соцыялізм — гэта росквіт не толькі гаспадаркі, але і велічны размах развіцця народных талентаў, росквіт культуры, совецкага соцыялістычнага мастацтва.

У гэтыя-ж годы загніваючы капіталізм давёў мастацтва да становішча рэзкага заняпаду, спусташэння і згубы яго сілы ўздзеяння. У краінах агалцелага фашызма мастацтва падвергнута поўнаму знішчэнню. Толькі «мастакі»-фашысты ідуць па шляху крывавых злачынстваў у абарону інтарэсаў эксплаататараў-капіталістаў. Непрывабнае становішча работнікаў мастацтва і ў краінах так званай буржуазнай дэмакратыі.

Толькі ў краіне перамогшага соцыялізма, у краіне, дзе мудры геній Сталіна клапатліва сочыць за развіццём талентаў, стварае для гэтага найлепшыя ўмовы, — магчыма добраахвотнае, свабоднае служэнне работнікаў мастацтва свайму народу, сваёй радзіме, сваёй роднай большэвіцкай партыі. Совецкае мастацтва — гэта мастацтва рэалізма. Праўда — вось што вызначае творчы напрамак усіх нашых мастацкіх калектываў.

Носьбітам сапраўднага соцыялістычнага мастацтва з'яўляецца і сёнешні юбіляр — Маскоўскі ордэна Леніна Мастацкі Акадэмічны тэатр СССР імя М. Горкага, 40-годдзе творчай дзейнасці якога адзначае ўся наша неабсяжная краіна, усё прагрэсіўнае, перадавое чалавецтва, якому дорага вялікая з вялікіх ісціна праўды.

Маскоўскі Мастацкі Акадэмічны тэатр СССР імя М. Горкага за ўсе сорак год свайго існавання прайшоў велізарны шлях барацьбы за мастацтва для народа. Яго грамадскую прыроду і характарызуе тое, што ён зблізіўся з народам, адлюстроўваў перадавыя ідэі сваёй эпохі. Імкненне да жыццёвай праўды на сцэне прывяло да таго, што тэатр пад кіраўніцтвам вялікіх майстраў рускага тэатра К. С. Станіслаўскага і В. І. Немировіч-Данчанка знайшоў новыя сродкі выразнасці, якіх яшчэ не ведаў дагэтуль рускі тэатр. Гэтым тэатр зрабіў рэволюцыю, пажаданую і неабходную для мастацтва новай эпохі — эпохі соцыялістычных узаемаадносін, эпохі бурнага росквіту мастацтваў.

Гісторыя МХАТ — гэта гісторыя тых каласальных змен, якія ўнесла соцыялістычная рэволюцыя ва ўсе віды гаспадаркі і культуры. З незвычайнай выразнасцю гэта пацвярджае дваццацігадовая творчая работа тэатра ў годы совецкай улады, калі і Станіслаўскі і Немировіч-Данчанка атрымалі свабоду сваім шуканням і дзерзанням, давялі мастацтва тэатра да небывалых вяршынь выразнасці і выяўленчасці. Поспех МХАТ апошніх год літаральна ўскалыхнуў свет, захапіў сваім мастацтвам наш народ. За выдатныя заслугі ў развіцці совецкай тэатральнай культуры ўрад узнагародзіў тэатр другім ордэнам — ордэнам Працоўнага Сцяга, узнагародзіў ордэнамі яго лепшых артыстаў.

Зараз МХАТ — гэта ўзор соцыялістычнага драматычнага мастацтва, гэта вяршыня акадэмічнага мастацтва, перад якою не прaкланіцца ніяк нельга. Свята Маскоўскага Мастацкага Акадэмічнага тэатра — гэта свята вялікага мастацтва совецкага народа, мастацтва, дбайна і клапатліва вырошчваемага нашай партыяй, совецкім народам. Юбілей МХАТ — яшчэ адно ярчэйшае пацвярджэнне таго, што соцыялізм ёсць крыніца велічнага росквіту культуры совецкага народа, ярчэйшае пацвярджэнне таго, што совецкае мастацтва на ўздыме, якога не ведала яшчэ гісторыя чалавецтва.

У бязлітаснай барацьбе з ворагамі народа на ўсіх участках, у тым ліку і на ўчастку мастацтва, наша партыя адстаяла заваяванні Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі, адстаяла разам з чэснымі тружанікамі соцыялістычнага мастацтва метад соцыялістычнага рэалізма ў мастацтве, метад праўды. Слаўны творчы шлях тэатра вучыць, як трэба настойліва, упорна працаваць над стварэннем сцэнічных вобразаў, якія павінны жыць ва ўяўленні гледачоў доўгія годы.

Праблема вучобы ў МХАТ як ніколі зараз высоўваецца перад нашымі тэатральнымі калектывамі. Багаты вопыт, цудоўнае акторскае майстэрства, сіла ўздзеяння МХАТ — усё гэта павінна знайсці яркае адлюстраванне на сцэнах нашых драматычных тэатраў. На жаль, трэба з усёй адказнасцю сказаць, што тэатры БССР дрэнна вучацца ў МХАТ. На сцэнах нашых тэатраў яшчэ многа «іграюць», многа шаблону і трафарэту, няма ў спектаклях тых якасцей, якія ствараюць адзінства высокіх пачуццяў, адзінства сілы ўспрымання. Акторы на сцэнах нашых тэатраў не жывуць поўным, змястоўным жыццём героя.

Тэатры нашай рэспублікі хварэюць яшчэ адной вельмі дрэннай хваробай — зазнайствам, самасупакоенасцю. Удалося, напрыклад, менскаму ці віцебскаму драматычным тэатрам паставіць адзін-два нядрэнныя спектаклі, як тут ужо нос задзіраюць, крытыкі, самакрытыкі цураюцца, барацьбу за якасць знімаюць з павесткі дня. Гэтаму трэба процінаставіць зусім цвярозае патрабаванне — дзерзаць, змагацца за якасць, не адставаць ад культурнага росту нашага шчаслівага, заможнага совецкага гледача.

Важнейшай задачай нашых тэатраў з'яўляецца вырошчванне кадраў. Гутарка ідзе не толькі аб акторах, але і аб рэжысёрах. Здольных, таленавітых актораў у нашых тэатрах нямала. Трэба смела іх вылучаць на рэжысёрскую работу, дапамагаць ім, вучыць іх.

Для вырошчвання кадраў у нашай краіне ёсць найшырэйшыя магчымасці. Пацвярджэннем гэтага, няма сумнення, будзе адкрываемая сёння трэцяя ўсебеларуская алімпіяда самадзейнага мастацтва. Праведзеныя абласныя, гарадскія і раённыя алімпіяды мастацкай самадзейнасці — ярчэйшы доказ таго, як з нетраў народа расце здольная змена, як на ўраджайнай глебе соцыялізма пышным цветам квітнеюць і растуць таленты. Мастацкая самадзейнасць — невычарпальная крыніца папаўнення нашых прафесійных мастацкіх калектываў.

Беларускі народ, комуністычная партыя большэвікоў Беларусі горача любяць сваё соцыялістычнае мастацтва, дбайна клапоцяцца аб яго далейшым развіцці. Сёння наша рэспубліка з вялікай радасцю, разам з усімі працоўнымі, адзначае слаўнае 40-годдзе МХАТ, як свята вялікага таржаства соцыялістычнай культуры магутнага совецкага народа, як вялікае свята брацкай культуры рускага народа. Якое цудоўнае супадзенне! У гэты дзень беларускі народ праводзіць сваю трэцюю алімпіяду мастацкай самадзейнасці. У краіне соцыялістычнай працы адкольквава неабмежаваныя магчымасці для творчай дзейнасці работнікаў прафесійнага і самадзейнага мастацтва. Аб іх з аднолькавай любоўю клапоціцца наша дзяржава, наш народ, наша партыя Леніна—Сталіна.

У дні, калі наша краіна напярэдадні знамянальных урачыстасцей, калі слаўныя гераіні-лётчыцы Грызадубава, Осіпенка і Раскова закончылі свой выдатны рэйс і вяртаюцца ў сэрца краіны — Маскву, — у гэтыя дні работнікі мастацтваў, разам з усім совецкім народам, дэманструюць сваё адзінства думак і імкненняў. Ісці наперад пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна! Ісці наперад да новых вышынь совецкага мастацтва!

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ УЗНАГАРОДЖАННІ МАСКОЎСКАГА ОРДЭНА ЛЕНІНА МАСТАЦКАГА АКАДЭМІЧНАГА ТЭАТРА СССР ІМЯ М. ГОРКАГА ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

За выдатныя заслугі ў развіцці совецкай тэатральнай культуры, у сувязі з 40-гадовым юбілеем, узнагародзіць Маскоўскі ордэна Леніна Мастацкі Акадэмічны тэатр СССР імя М. Горкага ордэнам **Працоўнага Чырвонага сцяга.**

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль, 26 кастрычніка 1938 г.

Узнагароджанне артыстаў МХАТ

У сувязі з 40-гадовым юбілеем Маскоўскага ордэна Леніна Мастацкага Акадэмічнага тэатра СССР імя М. Горкага (МХАТ) Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР узнагароджаны ордэнамі Саюза ССР рад артыстаў МХАТ.

Ордэнам Леніна ўзнагароджаны народная артыстка СССР О. Л. Кніпер-Чэхава, народны артыст СССР М. М. Тарханаў, народныя артысткі РСФСР М. П. Лiліна і Ф. В. Шаўчэнка.

Ордэнам Працоўнага Чырвонага сцяга ўзнагароджаны 10 артыстаў і работнікаў тэатра, у тым ліку; народны артыст СССР Л. М. Леанідаў, раней узнагароджаны ордэнам Леніна, заслужаная артыстка А. О. Сцепанава, заслужаныя артысты А. І. Чэбан, В. А. Орлоў і іншыя.

Ордэнам «Знак Почета» узнагароджан 21 работнік тэатра; ганаровай граматай Вярхоўнага Совета СССР — 13 работнікаў МХАТ.

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Глінішчаўскі завулак ў Маскве, дзе жыве народны артыст СССР В. І. Немировіч-Данчанка, перайменаван у вуліцу Немировіча-Данчанка.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ ПРЫСВАЕННІ ЗВАННЯ ГЕРОЯ СОВЕЦКАГА САЮЗА КАМАНДЗІРАМ, ПАЛІТРАБОТНІКАМ, УРАЧАМ І ЧЫРВОНААРМЕЙЦАМ РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

За ўзорнае выкананне баявых заданняў і геройства, праяўленае пры абароне раёна возера Хасан, прысвоіць званне Героя Совецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна:

1. Малодшаму камандзіру Барынаву Нікалаю Міхайлавічу.
2. Камандзіру аддзялення Баторшыну Галіфану Абубекіравічу.
3. Капітану Бачкарову Міхаілу Сцепанавічу.
4. Ваенурачу другога ранга Бегаулеву Барысу Пятровічу.
5. Нам. палітрука Бамбураву Сергею Нікановічу.
6. Старшаму лейтэнанту Баравікову Андрэю Еўсцігнеевічу.
7. Лейтэнанту Віневіціну Васілію Міхайлавічу.
8. Лейтэнанту Вінакураву Вячаславу Пятровічу.
9. Чырвонаармейцу Гудзенка Сяргею Гаўрылавічу.
10. Палітруку Гваздзеву Івану Уладзіміравічу.
11. Малодшаму камандзіру Карнееву Грыгорыю Сямёнавічу.
12. Чырвонаармейцу Каленсікаву Грыгорыю Яўдакімавічу.
13. Старшаму лейтэнанту Леўчанка Дарафею Цімафеевічу.
14. Лейтэнанту Лазараву Івану Раманавічу.
15. Лейтэнанту Махаліну Аляксею Максімавічу.
16. Лейтэнанту Машляку Івану Нікалаевічу.
17. Капітану Правалаву Канстанціну Іванавічу.
18. Малодшаму камандзіру Пушкарову Канстанціну Іванавічу.
19. Старшаму палітруку Пажарскаму Івану Аляксеевічу.
20. Малодшаму камандзіру Разаву Васілію Сямёнавічу.
21. Малодшаму камандзіру Рассоха Сямёну Нікалаевічу.
22. Лейтэнанту Тэражкіну Пятру Фёдаравічу.
23. Малодшаму камандзіру Цімакову Аляксею Іванавічу.
24. Малодшаму камузвода Чэрнапятка Івану Давідавічу.
25. Чырвонаармейцу Чуйкову Егору Сергеевічу.
26. Чырвонаармейцу Ягуліму Ярыму Мусакевічу.

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 25 кастрычніка 1938 г.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ УЗНАГАРОДЖАННІ ОРДЭНАМ ЧЫРВОНАГА СЦЯГА КАМКОРА ШТЭРН Г. М., ДЫВІЗІЁННАГА КАМІСАРА СЕМЯНОЎСКАГА Ф. А. І КАМБРЫГА РЫЧАГОВА П. В.

За паспяховае кіраўніцтва баявымі аперацыямі ў раёне возера Хасан узнагародзіць

Ордэнам Чырвонага Сцяга

1. камкора Штэрна Рыгора Міхайлавіча.
2. дывізіённага камісара Семяноўскага Фёдара Аляксеевіча.
3. камбрыга Рычагова Паўла Васільевіча.

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 25 кастрычніка 1938 г.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ УЗНАГАРОДЖАННІ 40-Й СТРАЛКОВАЙ ДЫВІЗІІ ОРДЭНАМ ЛЕНІНА

За ўзорнае выкананне баявых заданняў, за доблесць і геройства, праяўленыя асабовым саставам пры абароне раёна возера Хасан, узнагародзіць 40-ую стралковую дывізію ордэнам Леніна.

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 25 кастрычніка 1938 г.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ УЗНАГАРОДЖАННІ 32-Й СТРАЛКОВАЙ ДЫВІЗІІ ОРДЭНАМ ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

За самаадданыя і умелыя дзеянні часцей і падраздзяленняў, за мужнасць і адвагу, праяўленыя асабовым саставам пры абароне раёна возера Хасан, узнагародзіць 32-ую стралковую дывізію **ордэнам Чырвонага Сцяга.**

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 25 кастрычніка 1938 г.

УКАЗ
Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР
АБ УЗНАГАРОДЖАННІ ОРДЭНАМ ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ПОСЬЕЦКАГА ПАГРАНІЧНАГА АТРАДА

За самаадданыя дзеянні, за храбрасць, стойкасць, мужнасць і адвагу асабовага састава пры абароне дзяржаўных граніц СССР у баях з японскімі войскамі ў раёне возера Хасан узнагародзіць Посьецкі пагранічны атрад **ордэнам Чырвонага Сцяга.**

Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль. 25 кастрычніка 1938 г.

УЗНАГАРОДЖАННЕ ОРДЭНАМІ СССР, МЕДАЛЯМІ „ЗА ОТВАГУ“ І „ЗА БОЕВЫЕ ЗАСЛУГИ“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР за ўзорнае выкананне баявых заданняў, за доблесць і мужнасць, праяўленыя пры абароне раёна возера Хасан, узнагароджаны камандны, начальніцкі састаў, чырвонаармейцы, члены сем'яў начсастава, работнікі шпіталяў і гандлёвага флота.

Ордэнам Леніна: палкоўнік В. К. Базараў, капітан П. І. Ганічаў, лейтэнанты С. А. Абакумаў і Г. Я. Быхаўцаў, малодшыя камандзіры Н. П. Базанаў, І. Я. Бычэнкоў, А. В. Гальянаў, М. М. Гацко і С. І. Гусеў, палітрук Г. М. Гузанаў, намеснікі палітрукоў С. А. Базееў і П. Е. Бацура, чырвонаармейцы С. А. Бігус, В. К. Багроў, С. І. Беланогаў, І. І. Брадавікоў, В. А. Вялых, П. І. Госен, П. А. Дзедаў і П. Г. Дылгін.

Ордэнам Чырвонага Сцяга ўзнагароджаны 120 чалавек. Сярод іх палкоўнікі А. Д. Алексееў, Д. І. Барабаншчыкаў і Н. Э. Берзарын, маёр П. Н. Анісімаў, капітаны К. Е. Белаусаў і Г. А. Брыліянтаў, старшыя лейтэнанты М. Н. Андрэеў, Т. А. Аўдзееў, А. А. Афанасьеў, В. С. Балюк, Н. Н. Беляеў, В. С. Богамазаў і Ф. С. Бравееў, лейтэнанты А. У. Амурскі, В. П. Ачкасаў, К. Г. Андрасюк, Ф. М. Апраксін, В. Я. Белякоў, З. І. Вайновіч, А. С. Бабкін, І. П. Бастан, П. Г. Бойка, Н. І. Бачароў, А. В. Банкоў і А. М. Бэрабанаў, малодшыя лейтэнанты С. А. Бажулін, В. І. Булгакоў і Д. Я. Баговік, малодшыя камандзіры Ф. С. Аўдзеенка, П. І. Андрэеў, Нусураг Асадулін, І. Ф. Ахрыменка, Ф. М. Амагулаў і інш.

Ордэнам «Красная звезда» ўзнагароджаны 120 чалавек, у іх ліку палкоўнік М. В. Алімаў, маёр В. В. Архангельскі, старшыя лейтэнанты С. І. Андрэеў, Т. С. Алаб'еў, М. Г. Бердніkaў, І. Т. Бондараў, лейтэнанты М. І. Афанасьеў, П. І. Апалькоў і інш.

Медаллю «За отвагу» ўзнагароджаны 120 чалавек і медаллю **«За боевые заслуги»** — 120 чалавек.

У наступных нумарах газет будзе апублікаван працяг указа аб узнагароджаннях.

Дэпутат Вярхоўнага Совета СССР, камандзір самалёта «Родина», лётчык-ордэнаносец Валенціна Сцяпанаўна Грызадубава за работай у сябе ў кабінеце.

Фото Ігнатовіча і Я. Бродскага.

ДОБРЫ ДЗЕНЬ, РОДНАЯ МАСКВА!

Добры дзень, родны наш, любімы горад, сэрца і мозг вялікай бацькаўшчыны працоўных! Дзе-б мы ні ляталі, куды-б ні ўносілі нас магутныя крыллі нашых выдатнейшых машын, скрозь і ўсюды мы памятаем аб табе, Масква!..

Прайшоў месяц і два дні з таго моманту, як наш выдатны самалёт адарваўся ад маскоўскай зямлі, каб пранесці над горамі, раўнінамі, рэкамі і азёрамі неабсяжнай краіны гордае слова — Радзіма.

Мы вяртаемся ў Маскву. Мы вязем з сабой рапарт выхаваўшай нас роднай комуністычнай партыі, яе Сталінскаму Цэнтральнаму Камітэту, Совецкаму ўраду і геніяльнаму Сталіну аб яшчэ адной перамозе совецкай авіяцыі і совецкай жанчыны.

Гордасцю поўны нашы сэрцы. Мы ганарымся тым, што на нашу долю ра... дасталася з ліку выдатных лётчыц, якіх Совецкі Саюз мае вялікае мноства, вышаў высокі гонар выканаць сталінскае заданне.

Няхай дрыжаць ворагі нашай горача любімай, нікім і ніколі не пераможанай мацеры-радзімы! Няхай ведаюць гнюсныя фашысты, няхай ведаюць японскія самураі, што калі яны пасмеюць яшчэ раз сунуць сваё звярынае рыла на совецкую зямлю, то будуць мець справу з народам, поўным рашучасці і адвагі!

Мы праехалі тысячы кіламетраў па чыгунцы ад Хабараўска да Масквы. Усюды нас сустракалі многатысячныя масы калгаснікаў, рабочых, работніц, чырвонаармейцаў, студэнтаў і дзяцей. Дзесяткі тысяч людзей, вітаючы ў нашым твары совецкую авіяцыю, прасілі перадаць партыі, ураду і вялікаму Сталіну што ў любы момант усе яны, як адзін, ад малога да старога, гатовы жыццё аддаць за радзіму.

Непераможна такая краіна, непераможны такі народ!

Набліжаючыся да сталіцы, мы загадзя адчуваем гарачыя абдымкі нашых родных і прыяцеляў, мы загадзя адчуваем цёплае дыханне нашага любімага горада. Мы бачым яго шырокія магістралі і плошчы, прыгожыя масты, новыя станцыі метрапалітэна, ажыўленыя тэатры.

Мы прыязджаем у Маскву напярэдадні вялікага свята совецкай моладзі — XX-годдзя слаўнага Ленінска-Сталінскага чырвонасцяжнага комсамола. Прывет вам, сталінскія выхаванцы, комсамол і моладзь Масквы, піонеры, піонеркі і школьнікі!

Мы прыязджаем у Маскву за 10 дзён да XXI гадавіны Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. Вітаем і віншуем масквічоў з надыходзячым вялікім святам!

Бязмежны нашы хваляванне і радасць па поваду блізкай сустрэчы з Масквою. Тут падрыхтоўваўся і быў арганізован наш пералёт. Тут таварыш Сталін натхніў нас на выкананне такога ганаровага і адказнага задання, якога не ўдастоілася да нас ні адна жанчына ў свеце.

Адсюль наш горача любімы совецкі ўрад кіраваў пошукамі самалёта «Родина», калі мы зрабілі пасадку ў тайзе.

Няхай жыве родная Масква! Перадаем табе палкае прывітанне працоўных Далёкага Усхода!

Экіпаж самалёта «Родина»:

ГРЫЗАДУБАВА, ОСІПЕНКА, РАСКОВА.

НА ШЛЯХУ Ў МАСКВУ

ПЕРМ, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Працоўныя Омска, сустракаючы слаўных лётчыц, закідалі іх кветкамі.

Мітынгі прадаўжаліся ўчора ўвесь дзень — на станцыях Любінскай, Называеўскай, у Ішыме, Ялутораўску, Цюмені.

Сёння ноччу лётчыц віталі працоўныя Свярдлоўска, наладзіўшыя на вакзале грандыёзную сустрэчу.

У 8 гадзін 20 мінут поезд спыніўся на станцыі Перм.

Калі на прывакзальную трыбуну падняліся адважныя лётчыцы тт. Грызадубава, Осіпенка і Раскова, 60 тысяч працоўных горача віталі любімых дачок радзімы.

Сабраўшыяся на мітынг паслалі прывітанне таварышу Сталіну.

ТАНКАВЫ ЭКІПАЖ БРАТОЎ НАВІЦКІХ—АДВАЖНЫМ ЛЁТЧЫЦАМ

У дзень вашага звяртання ў чырвоную сталіцу — Маскву шлем вам, адважныя лётчыцы таварышы Грызадубава, Осіпенка і Раскова, палкае чырвонаармейскае прывітанне!

Вы, тры совецкія жанчыны, паказалі прыклады мужнасці і гераізма, яшчэ раз прадэманстраваўшы перад усім светам якасць совецкіх людзей.

Ваш пералёт будзе заўсёды служыць прыкладам у нашай баявой вучобе. І калі ворагі навяжуць нам вайну, мы на зямлі і вы ў паветры на быстракрылай машыне накіруемся туды, адкуль прыдзе вораг. З імем Сталіна на вуснах абрушыцца ўвесь совецкі народ на ворага і знішчыць яго без астатку.

Танкавы экіпаж братоў Навіцкіх: лейтэнант-ордэнаносец — дэпутат Вярхоўнага Совета СССР — Даніїл НАВІЦКІ, Павел НАВІЦКІ, Владзімір НАВІЦКІ.

СТАХАНАЎСКАЕ ПРЫВІТАННЕ ГЕРАІНЯМ-ЛЁТЧЫЦАМ

Экіпаж самалёта «Родина» — гераінілётчыцы Валенціна Грызадубава, Паліна Осіпенка і Марына Раскова — бліскуча выканалі заданне партыі, урада і вялікага Сталіна.

Слаўныя лётчыцы ўстанавілі міжнародны жаночы рэкорд. Мы захапляемся гераізмам, адвагаю і бясстрашнасцю экіпажа самалёта «Родина».

Совецкія лётчыкі і лётчыцы — гарачыя патрыёты нашай радзімы. Яны на крыллях совецкіх самалётаў горда разносяць па ўсяму свету славу нашай квітнеючай радзімы.

Подвіг совецкіх лётчыц Грызадубавай, Осіпенка, Расковай натхняе нас на новыя стаханаўскія поспехі, на датэрміновае выкананне промфінплана.

Слава мужным арліцам-лётчыцам Валенціне Грызадубавай, Паліне Осіпенка, Марыне Расковай!

Слава Радзіме, выхаваўшай такіх гераінь!

Стаханаўцы менскага станкабудаўнічага завода імя Кірава — Н. ШОФЕР, Н. ГІМЕЛЬШТЭЙН, І. КРАСУЦКІ, Г. ВЕЛІНСКІ, Ф. ШАРКУНОЎ, І. ХАЎСТОВІЧ, В. КІСЕЛЬ.

ГЕРОІ ХАСАНА

Сёння публікуюцца ўказы Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР аб узнагароджанні байцоў, камандзіраў і палітработнікаў, прымаўшых удзел у геравічных баях ля возера Хасан з японскімі захватчыкамі. Высокая ўзнагарода ўрада з'яўляецца выражэннем той усенароднай любві, якою акружаны ў совецкай краіне ўдзельнікі незабыўных баёў.

З найвялікшай увагаю і напружаннем сачыў многамільённы совецкі народ за развіццём падзей на далёкаўсходнім рубяжы нашай радзімы. Вестка аб подлым нападзе японскіх генералаў на совецкую зямлю ўскалыхнула ўвесь народ. Абурэнне совецкага народа было бязмежна. У вялікіх гарадах і аддалёных вёсках, на фабрыках і заводах, у калгасах і соўгасах — усюды грымеў гнеўны голас народа: «Смерць подлым японскім захватчыкам!»

Японская ваеншчына, якая прабавала ўцягнуць Японію ў вайну з СССР, атрымала павучальны ўрок у баях ля возера Хасан, урок, які надоўга адаб'е ў каго-б то ні было ахвоту саваць сваё свінае рыла ў наш совецкі агарод. Доблесная Чырвоная Армія, натхнёная высокімі ідэямі комунізма, узброеная па апошняму слову тэхнікі, поўная беззаветнай любві да радзімы, разграміла японскіх генералаў і, як бруднае смецце, вымела з совецкай зямлі кічлівыя палкі японскай «імператарскай» арміі. Правакацыя японскіх генералаў не ўдалася.

Байцы Чырвонай Арміі храбра і самаадданна біліся за радзіму, ведаючы, што за імі стаіць увесь 170-мільённы совецкі народ, поўны свяшчэннай нянавісці да гнусных правакатараў і бандытаў з лагера японскай ваеншчыны. Байцы Чырвонай Арміі, якія біліся з незвычайным гераізмам на берагоў возера Хасан, ведалі, што яны абараняюць мірную працу свайго народа, абараняюць соцыялізм супроць фашысцкага варварства, абараняюць справу ўсеагульнага міру.

Палітсастаў, выхаваны партыяй Леніна—Сталіна, цэментаваў дзеючыя часці, натхняў байцоў, паказваючы асабісты прыклад самааддананага выканання воінскага абавязку.

Гісторыя хасанскіх баёў насычана гераізмам. Усе ўдзельнікі памятных баёў, пачынаючы ад вышэйшых камандзіраў і канчаючы радавымі байцамі, гарэлі жаданнем у найкарацейшы тэрмін знішчыць ворага, не шкадуючы ні сваіх сіл, ні свайго жыцця. У баі за вышыню Заазёрную смерцю храбрых загінуў кулямётчык А. Шырманаў. У яго ранцы таварышы знайшлі запіску наступнага зместу:

«Буду ваяваць да канца, наколькі хопіць маёй сілы, але ворагу са сваім геройскім кулямётам не ўступлю. Адступаць не буду ад совецкага рубяжа, і японец не вырвецца з-пад майго кулямёта. Выдатны стралок Шырманаў».

Лейтэнант Леўчанка, удзельнік баёў, расказвае аб геравічным парыве, які ахапіў усю яго роту: «Кулямётчык Гальнаў паяўляўся там, дзе пагражала небяспека, дзе патрэбен быў яго кулямёт. У момант атакі, калі я, стоячы, аддаваў загад, група японцаў, скарыстаўшы дымавую заслону, падкралася зусім блізка. Японцы ўжо бралі мяне на мушку, але ў гэты момант падбег да мяне Гальнаў. Ён стоячы даў чаргу з ручнога кулямёта і знішчыў усю групу японцаў... Чырвонаармейцы не ведалі страху. Памятаю, як комсамолец Гарэлаў, акружаны п'янымі японцамі, кінуўся на іх з вінтоўкай наперавес і ярасна знішчаў ворагаў у штыхавым баі».

Праціўнік нёс страшныя страты. У баях ля возера Хасан байцы Чырвонай Арміі яшчэ раз паказалі перад тварам усяго свету сваю высокую маральную перавагу, сваю храбрасць, мужнасць, вынослівасць, сваё ўменне валодаць зброяй — слаўныя традыцыі грамадзянскай вайны луналі над доблеснымі палкамі Чырвонай Арміі ў баі ля возера Хасан. Рэволюцыйны энтузіязм умнажаўся на першакласную тэхніку. Няма такой сілы, якая магла-б устаяць супроць Чырвонай Арміі, поўнай палкага патрыятызма!

Доблеснай Арміі совецкага народа ёсць што абараняць!

У баях ля возера Хасан паказалі сваю адвагу і мужнасць байцы ўсіх родаў зброі. Байцы і камандзіры-артылерысты забяспечылі меткі, знішчальны агонь. Слаўныя танкісты пракладвалі шлях пяхоце, рвалі дротавыя загароджы, перамагалі рвы і пераваллы, білі ў лоб праціўніка, знішчалі японскія агнявыя пункты. Нішто не магло спыніць совецкіх танкістаў! Нашы мужныя лётчыкі бясстрашна грамілі пазіцыі ворага, паліваючы праціўніка згубным дажджом бомб. Нашы звязісты пад агнём праціўніка наладжвалі сувязь, дэманструючы сваю мужнасць і сваё высокае веданне тэхнікі. І, нарэшце, наша выдатная пяхота, моцная сваімі многавяковымі традыцыямі, сваёй упорнасцю, вынослівасцю, храбрасцю, яшчэ і яшчэ раз паказала сваю ўсёсакрушаючую сілу.

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР 40-я стралковая дывізія ўзнагароджана ордэнам Леніна, а 32-я стралковая дывізія і Пасьецкі пагранічны атрад—ордэнамі Чырвонага Сцяга. Гэта слаўная ўзнагарода вайсковых злучэнняў заваявана намаганнямі байцоў, камандзіраў і палітработнікаў усіх родаў зброі.

Таварыш Сталін гаварыў:

«Нідзе ў свеце няма такіх любоўных і клапатлівых адносін з боку народа да арміі, як у нас. У нас армію любяць, яе паважаюць, аб ёй клапоцяцца. Чаму? Таму, што ўпершыню ў свеце рабочыя і сяляне стварылі сваю ўласную армію, якая служыць не панам, а былым рабам, цяпер вызваленым рабочым і сялянам».

Любоўныя і клапатлівыя адносіны народа да арміі з асаблівай сілай выразіліся ў дні баёў ля возера Хасан. У адрас дзеючых часцей Чырвонай Арміі няспынна ішлі тэлеграмы з розных канцоў краіны, і ў гэтых тэлеграмах рабочыя, калгаснікі, совецкая інтэлігенцыя віталі байцоў, заяўляючы аб сваёй гатоўнасці грудзьмі стаць на абарону радзімы. Ад усяго сэрца, ад усяе душы народ пасылаў у армію падарункі, жадаючы гэтым выказаць сваю любоў да слаўных байцоў. Дзяўчаты сяла Прылукі напісалі пісьмо байцам, камандзірам і палітработнікам арміі, у якім выразілі свае гарачыя пачуцці: «Мы, дзяўчаты, заўсёды гатовы стаць разам з вамі ў рады слаўных далёкаўсходнікаў. Памятайце! З вамі ўвесь совецкі народ, усёперамагаючая партыя большэвікоў на чале з вялікім Сталіным».

Гэта пісьмо выказвае пачуцці ўсяго многамільённага совецкага народа.

Чырвоная Армія, якая мае за сваімі плячыма ўвесь народ, апіраючаяся на падтрыманне ўсяго народа, — непераможна.

Чырвоная Армія выкінула каварнага і подлага ворага з межаў совецкай зямлі, растаптала і знішчыла подлых гадаў. На вышыні Заазёрнай горда палыхае чырвоны сцяг. Пад чырвонымі сцягамі совецкі народ перамог у годы грамадзянскай вайны, пад чырвонымі сцягамі совецкі народ пабудаваў першую ў свеце соцыялістычную дзяржаву рабочых і сялян, пад чырвонымі сцягамі совецкі народ ідзе ад перамогі да перамогі.

Гонар і слава героям Хасана! Ніколі народ не забудзе бяспрыкладнага гераізма байцоў, камандзіраў і палітработнікаў доблеснай Чырвонай Арміі, якая разграміла японскіх генералаў. У гонар герояў Хасана совецкі народ складзе цудоўныя песні, і іх будуць спяваць з любоўю ад краю і да краю нашай цудоўнай радзімы.

(«ПРАВДА»).

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

ЗАЎВАГІ ПРАПАГАНДЫСТА

Вядома, што поспех прапагандысцкай работы залежыць ад прапагандыста. Прапагандысту неабходна штодзённая дапамога і кіраўніцтва з боку партыйных і комсамольскіх арганізацый. На жаль, прапагандысты Сталінскага гаркома комсамола ўжо больш месяца працуюць без усякага кіраўніцтва.

У нас, прапагандыстаў, узнікае цэлы рад непаразуменняў, пытанняў, труднасцей у працэсе работы тым больш, што многія таварышы працуюць першы год. Узнікае неабходнасць у семінары.

Адсутнасць інструктажу і адзінага ўказання прыводзіць да блытаніны і самастуйніцтва. Не дзіўна таму, што прапагандыст тав. Зелікаў (зубаўрачэбная школа) першыя двое заняткаў адвёў на вывучэнне рашэнняў 2-й Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, а тав. Нікалайчанка пачаў заняткі па кнізе «Наша радзіма».

Атрымліваецца разнабой ва ўсёй сетцы комсамольскай асветы. У сувязі з адсутнасцю адзінага падручніка па палітграмаце некаторыя прапагандысты з групы рэкамендаваных дапаможнікаў самастойна не могуць вызначыць тое, што неабходна па данай тэме. Нярэдка, доўга спыняючыся на пабочных пытаннях, упускаюць галоўнае.

Праграма для школ палітграматы таксама выклікае ў прапагандыстаў непаразуменне. Невядома, як падысці да вывучэння другой тэмы: «Якой была наша краіна пры царызме», бо ў астатніх тэмах падаецца поўнасцю матэрыял гэтай тэмы ў плане супрацьстаўлення нашага шчаслівага сучаснага з чорным мінулым. А таму частка прапагандыстаў самастойна абыходзіць другую тэму. На занятках, расказваючы аб магутнасці нашай радзімы, аб соцыялістычнай індустрыі, соцыялістычнай сельскай гаспадарцы, аб Сталінскай Канстытуцыі, мы кожны раз паказваем, што з сябе ўяўляла царская Расія.

Па некаторых тэмах колькасць указанага матэрыялу не адпавядае часу, які назначан для яго вывучэння. Да трэцяй тэмы—«Як рабочыя і сяляне змагаліся супроць памешчыкаў і капіталістаў» указана 53 старонкі тэкста па падручніку Шастакова Цыкава, як гэта можна за адну-дзве гадзіны вывучыць тэму ад пачатку зараджэння рабочага руху да перыяда грамадзянскай вайны. Такая спешка толькі пашкодзіць у справе палітычнага выхавання комсамольцаў.

Няма ніякіх указанняў аб вылучэнні дадатковага часу для бягучай палітыкі. З практыкі работы відаць, што ў школах палітграматы на кожных занятках неабходна абавязкова адпускаць дзесяць-дваццаць мінут на пытанні бягучай палітыкі.

У прапагандыста, калі ён ідзе праводзіць заняткі, не павінна быць нявырашаных пытанняў ні па праграме, ні па зместу тэм. У гэтым яму абавязан дапамагчы райком комсамола. Было-б вельмі добра, каб райком не абмяжоўваўся вузкімі ўказаннямі аб рабоце, але дапамагаў прапагандыстам павышаць іх ідэйна-палітычны ўзровень, арганізоўваў-бы і сістэматычна праводзіў семінар прапагандыстаў.

Патрэбна арганізаваць абмен вопытам работы, асабліва ў складанні канспектаў, падрыхтоўцы да заняткаў, размеркаванні рабочага часу. Гэта значна дапаможа маладым прапагандыстам.

Усе недахопы ў рабоце і ўзнікаючыя пытанні можна своечасова вырашыць толькі пры моцнай сувязі райкома комсамола з прапагандыстамі.

Д. ПУЛЬЯНАЎ,
прапагандыст Сталінскага гаркома комсамола (г. Менск).

Пленум Магілёўскага абкома партыі

МАГІЛЕЎ. (Спец. кар. «Звязды»). 25—26 кастрычніка адбыўся пленум Магілёўскага абкома КП(б)Б, які абмеркаваў наступныя пытанні: Аб выкананні пастановы ЦК ВКП(б) ад 22 чэрвеня 1938 года «Аб некаторых мерапрыемствах, у сувязі з вынікамі выбараў кіруючых партыйных органаў», аб выкананні дзяржаўнага плана развіцця жывёлагадоўлі па вобласці і арганізацыйныя пытанні.

Па ўсіх абмеркаваных пытаннях прыняты адпаведныя рашэнні.

Выконваючым абавязкі першага сакратара абкома партыі пленум аднагалосна выбраў тав. В. Н. Маліна.

Прапагандысты менскай абутковай фабрыкі імя Кагановіча, вылучаныя партыйным камітэтам кіраўнікамі гурткоў па вывучэнню гісторыі ВКП(б) (злева направа):—тт. З. В. Фрыдлянд—рэдактар шматтыражкі; А. Ф. Берзін — майстар закройнага цэха, Г. М. Кантар — тэхнік і Н. В. Панцэвіч — эканаміст-планавік. Фота С. Грына.

АРГАНІЗУЕМ ПАЛІТЫЧНАЕ ВЫХАВАННЕ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ

Наша віцебская панчошна-трыкатажная фабрыка «КІМ» — гэта дзецішча першай сталінскай пяцігодкі. Разам з ростам фабрыкі выраслі выдатныя кадры інжынерна-тэхнічных работнікаў, камандзіраў вытворчасці. Васьмітысячны рабочы калектыў налічвае ў сваіх радах 90 інжынераў і тэхнікаў, 70 начальнікаў цэхаў і змен, дзесяткі старшых і комплексных майстраў.

Тэхнічная інтэлігенцыя фабрыкі—гэта новыя людзі, атрымаўшыя асвету ў годы совецкай улады. Многія з іх у нядаўнім мінулым былі рабочымі або выхадцамі з сем'яў рабочых і сялян. Сярод інжынерна-тэхнічных работнікаў 34 комуністы і 49 комсамольцаў.

Ворагі народа, якія арудвалі ў кіраўніцтве фабрыкі, сваю шкодніцкую дзейнасць накіроўвалі на адрыў інтэлігенцыі ад рабочых мас, глушылі творчую ініцыятыву, тармазілі вылучэнне. Былы дырэктар фабрыкі, выкрыты як вораг народа, лепшых інжынераў і тэхнікаў, да канца адданых соцыялізму, проста выганяў з фабрыкі або ставіў у такія ўмовы, што апошнія самі вымушаны былі падаваць заявы аб «добраахвотным» уходзе.

Подлыя ворагі выкрыты. Па-большэвіцку праводзіцца ліквідацыя вынікаў шкодніцтва. Інжынерна-тэхнічныя работнікі ўключыліся ў актыўную работу, займаюцца творчай дзейнасцю. Вялікая колькасць інжынераў і тэхнікаў вылучана на адказныя пасады.

Беспартыйны інжынер тав. Гурэвіч—сын рабочага-швейніка, сам пераплётчык. У 1932 годзе скончыў інстытут народнай гаспадаркі. Працуючы інжынерам-эканамістам у планавым аддзеле, поўнасцю сябе апраўдаў. У сучасны момант тав. Гурэвіч вылучан начальнікам планава-вытворчага аддзела.

Намеснікам дырэктара фабрыкі працуе тэхнік—комуніст тав. Куцын. Сваё працоўнае жыццё ён пачаў у 1919 годзе пастухом. Наступныя годы тав. Куцын працаваў чорнарабочым, а потым — фармоўшчыкам. У 1933 годзе скончыў віцебскі політэхнікум і паступіў працаваць на фабрыку. За кароткі час тав. Куцын праявіў сябе здольным кіраўніком.

Ад радавой работніцы-ільнапрадзільшчыцы да начальніка буйнага швейнакеццельнага цэха вырасла тав. Апарцава. Працуючы ля станка, яна адначасова вучылася ў вячэрнім рабфаку, падрыхтоўваючы сябе ў інстытут. У мінулым годзе яна закончыла Маскоўскі тэкстыльны інстытут і была накіравана працаваць на нашу фабрыку. Яна працуе інжынерам фарбавальнага цэха, паказвае добрыя арганізатарскія здольнасці. Нядаўна тав. Апарцава прынята ў кандыдаты партыі.

Такіх людзей у нас многа. За апошні год на адказныя работы вылучана 88 інжынераў і тэхнікаў.

Ворагі народа ўсяляк імкнуліся прывіць інтэлігенцыі шкодную думку, што яна павінна займацца толькі тэхнікай. Адсюль рад інжынераў і тэхнікаў былі палітычна пасіўнымі людзьмі, займаліся толькі вытворчасцю, не прымалі ўдзелу ў грамадска-палітычнай рабоце.

За апошнія годы палітычная актыўнасць інтэлігенцыі асабліва вырасла. Можна назваць вялікую колькасць інжынераў і тэхнікаў, якія вядомы ў нас як выдатныя прапагандысты, агітатары, актывісты партыйных, комсамольскіх, профсаюзных і грамадскіх арганізацый. Інжынеры тт. Чарвякоў, Жукоўскі, тэхнікі тт. Куцын, Дворкін, Гантман, Галынкова, Пескін і інш. з'яўляюцца добрымі прапагандыстамі.

Праявілі сябе на рабоце агітатарамі тэхнікі тт. Агранаў і Старавойтаў, галоўны механік Парэцкі і інш. Гэтыя таварышы праводзілі агітацыйна-масавую работу ў час выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Тэхнікі тт. Грабштэйн і Лотыш у час выбараў працавалі сакратарамі ўчастковых выбарчых камісій.

За 1938 год партыйная арганізацыя прыняла ў кандыдаты партыі 13 чалавек совецкай інтэлігенцыі.

Для павышэння кваліфікацыі малады інжынераў і тэхнікаў на фабрыцы арганізаваны заняткі філіяла кіеўскага тэкстыльнага інстытута. Нядаўна па цэхах праведзены нарады спецыялістаў па пытанню аб іх практычнай рабоце і запатрабаваннях.

Запатрабаванні совецкай інтэлігенцыі вялікія. Інжынеры і тэхнікі правільна патрабуюць, каб ім арганізоўвалі высокакваліфікаваныя лекцыі і даклады не толькі на тэхнічныя тэмы, але і на палітычныя, каб да іх своечасова даводзілі апошнія дасягненні ў галіне тэхнікі, навукі і культуры.

Рост палітычнай актыўнасці інжынераў і тэхнікаў неадлучны ад авалодання большэвізмам. Трэба прызнаць, што палітычнае выхаванне інтэлігенцыі да гэтага часу не знаходзілася на належнай вышыні. Фармальна ўсе яны былі ахоплены гурткамі партыйна-комсамольскай асветы. Выходзіла, што высокакваліфікаваныя людзі займаліся ў адным гуртку з таварышамі, якія маюць ніжэйшую асвету. Беспартыйныя-ж інжынеры і тэхнікі палітасветай не былі ахоплены.

У сучасны момант партыйны камітэт працуе над тым, каб як мага лепш арганізаваць вучобу інтэлігенцыі, дапамагчы ёй самастойна авалодаць тэорыяй Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна.

У праграму філіяла кіеўскага інстытута ўключана вывучэнне гісторыі ВКП(б). Выкладчыкам курса гісторыі партыі падабран добры прапагандыст.

Партыйная арганізацыя галоўны упор робіць на вывучэнне гісторыі партыі ў індывідуальным парадку. Совецкая інтэлігенцыя здольна самастойна працаваць над творамі Маркса — Энгельса — Леніна—Сталіна. Партком-жа арганізоўвае лекцыі, кансультацыі, выстаўкі наглядных дапаможнікаў.

Дапамагчы нашай тэхнічнай інтэлігенцыі авалодаць большэвізмам, арганізаваць індывідуальнае вывучэнне гісторыі партыі — баявая задача нашай партыйнай арганізацыі.

Ш. М. ФРЫДМАН,
намеснік сакратара парткома віцебскай панчошна-трыкатажнай фабрыкі.

Е. С. ХАНІНА,
член парткома, дырэктар фабрыкі, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР.

Сход партыйнага актыва

ГОМЕЛЬ. (Кар. «Звязды»). 23 кастрычніка адбыўся сход партыйнага актыва гарадской партарганізацыі. Актыў абмеркаваў пытанне аб выніках трэцяга Пленума ЦК КП(б)Б і чарговых задачах партарганізацыі.

Сакратар гаркома партыі тав. Герман расказаў партактыву, як гарком партыі выконвае рашэнне студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б), аб росце партарганізацыі і кіраўніцтве комсамолам.

Усе выступаўшыя крытыкавалі гарком за недастатковую дапамогу пярвічным партарганізацыям у росце партыйных радоў і хутчэйшай рэалізацыі рашэнняў студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б).

У прынятай рэзалюцыі актыў адобрыў рашэнні трэцяга Пленума ЦК КП(б)Б і намеціў канкрэтныя мерапрыемствы па іх выкананню.

Н. ГІРШЫН.

ДА XX-ГОДДЗЯ ВЛКСМ

КОМСАМОЛ—РЭЗЕРВ БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПАРТЫІ

На розных этапах барацьбы за соцыялістычную рэволюцыю большэвіцкая партыя неразрыўна звязвала пытанне аб моладзі з агульнымі задачамі барацьбы за дыктатуру рабочага класа і мабілізацыі рэволюцыйных рэзерваў. Яшчэ ў 1905 годзе Владзімір Ільіч Ленін пісаў:

«...Шырэй і смялей, смялей і шырэй, яшчэ раз шырэй і яшчэ раз смялей вербаваць моладзь, не баючыся яе. Час ваенны. Моладзь вырашыць вынік усёй барацьбы, і студэнцкая і яшчэ больш рабочая моладзь» [1]).

Нарастаўшы ў перыяд сакавік—кастрычнік 1917 года масавы рух моладзі Расіі знаходзіўся пад ідэйным уплывам большэвіцкай партыі. VI з'езд партыі, які адбываўся пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, у ліку важнейшых пытанняў, вырашаўшых лёс соцыялістычнай рэволюцыі, абмяркоўваў таксама і пытанне аб моладзі.

«У сучасны момант, — гаворыцца ў рэзалюцыях з'езда, — калі барацьба рабочага класа пераходзіць у фазу непасрэднай барацьбы за соцыялізм, з'езд лічыць садзейнічанне стварэнню класавых соцыялістычных арганізацый рабочай моладзі адной з неадкладных задач моманту і абавязвае партыйныя арганізацыі ўдзяляць рабоце гэтай магчымы максімум увагі» [2]).

Гісторыя ўзнікнення і стварэння ВЛКСМ паказвае, што творцом комуністычнага саюза моладзі, заклікавага выхоўваць маладыя рэзервы нашай рэволюцыі, была партыя Леніна—Сталіна.

Усесаюзная Комуністычная партыя (большэвікоў) ёсць асноўная рашаючая сіла ў сістэме дыктатуры рабочага класа, перадавы атрад працоўных СССР.

Партыя аб'ядноўвае работу ўсіх масавых арганізацый рабочага класа і накіроўвае іх да адной мэты — пабудовы комуністычнага грамадства. Партыя ажыццяўляе сваё кіраўніцтва будаўніцтвам комунізма праз прывадныя рамні, звязваючыя яе з найшырэйшымі масамі працоўных. Такімі прывадными рамнямі з'яўляюцца профсаюзы, советы, кааперацыя, комсамол.

ВЛКСМ — масавая арганізацыя перадавой совецкай моладзі, арганізацыя непартыйная, але прымыкаючая да ВКП(б). Яна мае сваёй мэтай дапамагчы партыі выхаваць маладое пакаленне ў комуністычным духу. Непасрэдна прымыкаючы да партыі, як арганізацыя комуністычная, комсамол спачувае яе праграме. Уся гісторыя ленінска-сталінскага комсамола, уся яго дзейнасць паказвае, што ён быў і ёсць актыўны памочнік нашай партыі ў барацьбе за ажыццяўленне яе праграмы.

У дні Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі Ленін накіроўваў на рашаючыя ўчасткі барацьбы ўдарныя атрады рабочай моладзі і матросаў. У годы грамадзянскай вайны, калі маладой Совецкай рэспубліцы пагражала смяротная небяспека, комсамол накіроўваў сваіх лепшых сыноў і дачок на шматлікія франты. У 1919 годзе другі з'езд РКСМ абвясціў масавую мабілізацыю комсамольцаў. Некалькі дзесяткаў тысяч комсамольцаў са зброяй у руках адбівалі націск інтэрвентаў і белагвардзейцаў. Комсамол Масквы, Піцера, Данбаса і іншых гарадоў фармаваў свае атрады, якія дзейнічалі супроць нямецкіх акупантаў, супроць белапалякаў і шматлікай зграі ўнутраных ворагаў. Восенню 1921 года ў Хабараўску быў створан юнацкі ваенны атрад імя Карла Лібкнехта, які выступіў супроць японскіх захватчыкаў. Комсамольцы Амурскай вобласці прынялі на сябе абавязацельства: «перадаць праз паліталдзелы акругі ўсіх актыўных работнікаў саюза ў армію для агульнапалітычнай работы. Тыя, якія асталіся, павінны быць прыгатоўлены да ўдзелу ў арміі».

Сотні комсамольцаў загінулі смерцю храбрых у баях за соцыялістычную радзіму, праявіўшы геройскую адвагу, бязмежную адданасць партыі і народу.

Комсамол праяўляў гераізм і адданасць у наступныя годы, калі працоўныя СССР, кіруемыя партыяй, прыступілі да аднаўлення народнай гаспадаркі, да будаўніцтва соцыялістычнай гаспадаркі нашай краіны.

У годы першай пяцігодкі комсамол апраўдаў сваё званне памочніка партыі, з'явіўшыся ініцыятарам увасаблення ў жыццё ленінскай ідэі аб соцыялістычным спаборніцтве. Комсамол стварыў на заводах і будоўлях ударныя брыгады, комсамольскія ўчасткі, цэхі і агрэгаты. Спаборніцтва, пачатае па пачыну комсамола, стала агульнанародным рухам у краіне і адыграла рашаючую ролю ў выкананні сталінскай праграмы індустрыялізацыі краіны.

Няма такога кутка на соцыялістычнай зямлі, дзе комсамольцы не праславілі-б сваю радзіму геравічнымі подвігамі. З 1929 па 1933 год больш 350 тысяч комсамольцаў было накіравана на розныя ўчасткі соцыялістычнага будаўніцтва. ЦК ВЛКСМ правёў у 1930—1933 гг. рад мабілізацый комсамольцаў: 36 тысяч комсамольцаў было паслана ў вугальныя шахты Данбаса, 20 тысяч—на лесазагатоўкі, 7 тысяч — на пабудову Сталінградскага трактарнага завода, 5 тысяч комсамольцаў былі пасланы на чыгункі ў якасці змазчыкаў. Комсамольцы будавалі Днепрагэс і метро, Магнітку і Кузнецк, Уралмаш і іншыя буйныя прадпрыемствы краіны. Сілам комсамольцаў былі пабудаваны новыя гарады, і сярод іх у суровай тайзе — горад юнацтва—Комсамольск-на-Амуры.

Комсамол з'явіўся ініцыятарам масавага руху за авалоданне тэхнікай у прамысловасці і сельскай гаспадарцы.

Мноства комсамольцаў у жорсткай барацьбе з кулацтвам арганізоўвалі калгасы, дапамагаючы працоўным сялянам стаць на новы, соцыялістычны шлях развіцця.

Усіх гэтых поспехаў у барацьбе за сталінскія пяцігодкі ВЛКСМ дасягнуў таму, што працаваў пад непасрэдным кіраўніцтвам партыі, яе сталінскага Цэнтральнага Камітэта.

Большэвіцкая партыя выхоўвае моладзь на канкрэтнай барацьбе за соцыялізм. Ленінска-Сталінскі комсамол, кіруемы партыяй, разбіў спробы ворагаў пасеяць сярод моладзі нявер'е ў сілы рабочага класа, у поспех будаўніцтва соцыялізма, выкрыў у сваіх радах апартуністычную «тэорыю» самацёку, дэмабілізуючую рабочы клас.

Спачуваючы праграме ВКП(б), кожны комсамолец усёй сваёй практычнай дзейнасцю і палітычнай вучобай рыхтуе сябе для ўступлення ў рады партыі большэвікоў. Комсамол з'яўляецца асноўным рэзервам ВКП(б) і рыхтуе для комуністычнай партыі большэвіцкае папаўненне.

За 20 год у партыю было прынята з комсамола 995.141 чалавек. Па даных на 20 верасня гэтага года, з моманту аднаўлення прыёму ў рады партыі прынята 177.452 комсамольцы. Разам з папаўненнем партыі за лік лепшых комсамольцаў адбываецца вылучэнне комсамольцаў-комуністаў на партыйную работу. За апошні год на кіруючую партыйную работу вылучана 620 комсамольцаў-комуністаў, з іх сакратарамі раённых камітэтаў партыі — 351.

Аддаючы сваіх лепшых людзей партыі, ВЛКСМ рыхтуе рэзервы для ўсіх масавых арганізацый рабочага класа, для ўсіх галін кіраўніцтва. За сем год— з 1929 па 1935 год — з комсамольцаў падрыхтавана 123 тысячы інжынераў і тэхнікаў, каля 80 тысяч спецыялістаў соцыялістычнай сельскай гаспадаркі, 90 тысяч настаўнікаў, каля 40 тысяч медыцынскіх работнікаў. У вышэйшых навучальных установах і тэхнікумах краіны зараз вучыцца больш поўмільёна комсамольцаў-студэнтаў.

Так ленінска-сталінскі комсамол дапамагае партыі выхоўваць кадры совецкай інтэлігенцыі. Комсамол ведае, што без сваёй інтэлігенцыі не можа існаваць і развівацца ні адна дзяржава.

Роля комсамола, як рэзерва партыі, як актыўнага барацьбіта за падрыхтоўку і выхаванне кадраў будаўніцтва соцыялізма, вельмі вялікая. Гэта натуральна. Значную частку насельніцтва нашай краіны складаюць моладзь і дзеці, якія нарадзіліся пасля Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. Партыя даверыла комсамолу выхаванне маладога пакалення, будучыню ўсяго нашага вялікага народа.

З вялікай любоўю гаварыў таварыш Сталін аб совецкай моладзі: «Моладзь—наша будучыня, наша надзея... Моладзь павінна змяніць нас, старыкоў. Яна павінна данесці наш сцяг да пераможнага канца».

Забеспячэнне кіраўніцтва большэвіцкай партыі — самае галоўнае, самае важнае ва ўсёй дзейнасці комсамола.

Выключнае значэнне комсамола ў абароне нашай соцыялістычнай радзімы. Таварыш Сталін пасля наведання ў 1929 годзе крэйсера «Чырвоная Украіна» пісаў аб чырвонафлотцах: «з такімі таварышамі можна перамагчы ўвесь свет эксплаататараў і прыгнятальнікаў».

Комсамол з'яўляецца душой Асоавіяхіма, дзе тысячы, дзесяткі тысяч маладых людзей авалодваюць лётнай справай, стральбой, вучацца проціпаветранай і хімічнай абароне. У баях ля возера Хасан мноства комсамольцаў адзначыліся, як героі, як адданыя патрыёты радзімы.

Злейшыя ворагі народа — трацкісцка-бухарынскія бандыты, нацыянал-фашысцкія наймліты — усімі спосабамі прабавалі проціпаставіць комсамол партыі, падарваць давер'е моладзі да кіраўніцтва партыі, скарыстаць моладзь у сваіх гнусных, контррэволюцыйных мэтах.

Агідныя ворагі жорстка пралічыліся. Комсамол і ўся совецкая моладзь заўсёды ішлі, ідуць і будуць ісці за ленінска-сталінскім Цэнтральным Камітэтам партыі.

Выкарчоўваючы асіныя гнёзды фашысцкіх гадаў, комсамол яшчэ цясней згуртаваўся вакол большэвіцкай партыі. Заўсёды і ўсюды быць пільным і бязлітасным да ворагаў — такі жалезны закон комсамола. У гэтым галоўны залог далейшых перамог комсамола.

ПЕРЭЛЬШТЭЙН.

[1]) **В. І. Ленін.** Творы, том VII, стар. 102.
[2]) «ВКП(б) у рэзалюцыях і рашэннях з'ездаў, канферэнцый і пленумаў ЦК», частка 1, стар. 302.

40 год Маскоўскага ордэна Леніна Мастацкага Акадэмічнага тэатра СССР імя М. Горкага

СВЯТА СОВЕЦКАГА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА МАСТАЦТВА

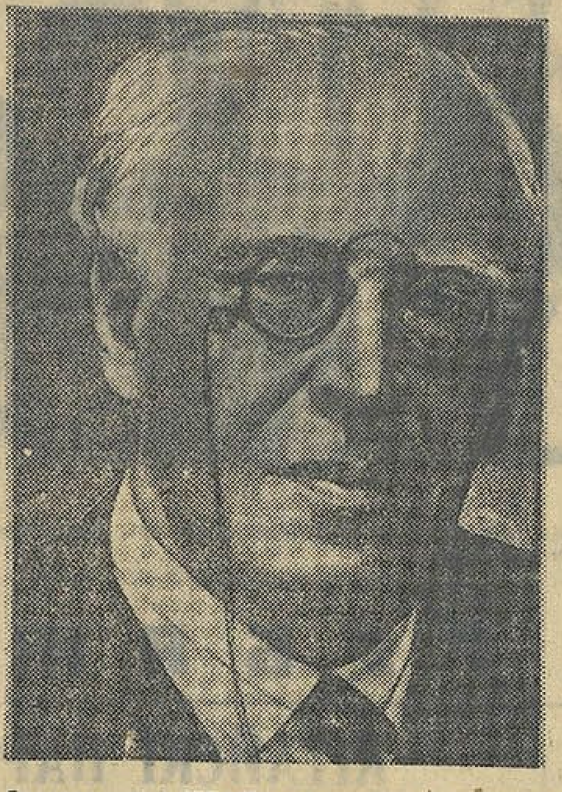
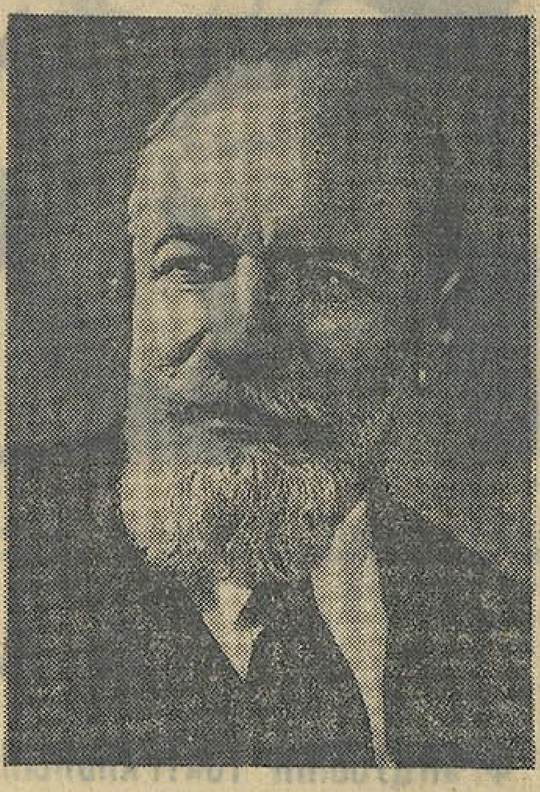

Заснавальнікі МХАТ'а — народныя артысты СССР ордэнаносцы К. С. Станіслаўскі і В. І. Неміровіч-Данчанка.

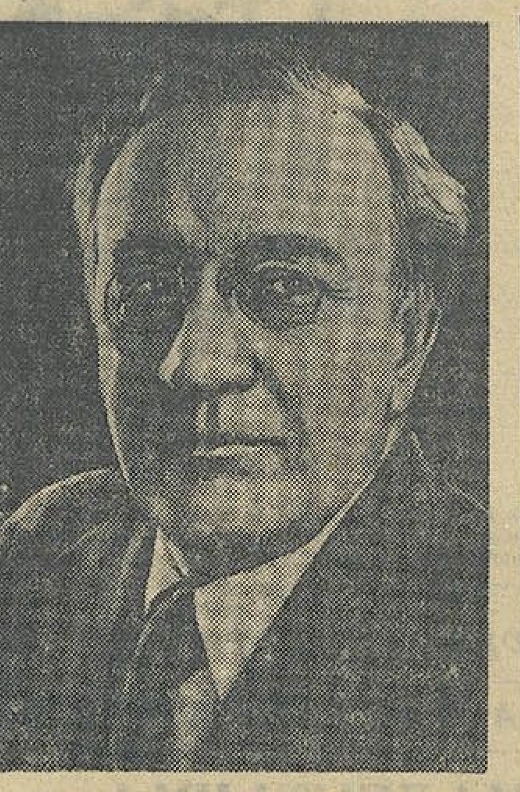

Старэйшыя артысты МХАТ'а — народныя артысты СССР ордэнаносцы І. М. Масквін і В. І. Качалаў.

★ ★ ★

СІЛА МАСТАЦКАЙ ПРАЎДЫ

40-годдзе Маскоўскага Мастацкага тэатра—гэта вялікае свята совецкай культуры.

Больш усяго мяне, совецкага гледача, цягне на спектаклі МХАТ. Любую пастаноўку гэтага тэатра можна глядзець па некалькі раз, і заўсёды знаходзіш у выкананні нейкія новыя, светлыя фарбы, атрымліваеш кожны раз новыя, вострыя, хвалюючыя ўражанні. Ёсць нешта непаўторнае ў гэтай праўдзе, якая заўсёды гучыць са сцэны Мастацкага тэатра. Слухаеш словы, бачыш вобразы і забываеш, што чуеш у глядзельнай зале. Такая сіла сучаснай мастацкай праўды.

Я бліжка ведаю некаторых работнікаў тэатра. У іх заўсёды вабіць сапраўдная культура майстэрства, творчая ўзятасць. Станоўшча зусім відавочным, што толькі такім людзям, узбагачаным усёй паўнатой культурных набыткаў і любві да сваёй бацькаўшчыны — толькі такім людзям даступны вышыні тэатральнага майстэрства.

Маскоўскі Мастацкі тэатр атрымаў поўнае прызнанне ўсяго совецкага народа. Гэты тэатр любяць усе. На яго спектаклях выхоўваецца маладое пакаленне. Прыклад творчасці блізкіх артыстаў МХАТ выклікае ва ўсіх нас сапраўдную радасць і гордасць за перамогу нашай тэатральнай культуры.

Камбрыг В. ЧКАЛАЎ,
Герой Совецкага Саюза.

ВЫДАТНАЯ ШКОЛА АКТОРСКАГА МАЙСТЭРСТВА

Калі прасачыць увесь творчы шлях Мастацкага тэатра, то перш за ўсё заўважаеш, якая ў аснове яго ляжыць велізарная праца, глыбокі праніклівы падыход і шуканні, ужо на пачатку звязаныя з кожнай новай п'есай. Калектыў выхоўваў творчасць кожнага акцёра, усюды праводзілася вялікая работа з акторамі над раскрыццём ідэі ўсёй п'есы, усяго будучага спектакля ў цэлым, кранатлівая аддзелка кожнай ролі, кожнага сцэнічнага вобраза, як неадлучнай часткі гэтага цэлага. Ад таго так вабілі і вабяць заўсёды спектаклі Мастацкага тэатра сваёй жыццёвай праўдай, далёкай ад якой-бы то ні было знешняй тэатральнасці.

Упартай працай усяго калектыва Мастацкага тэатра на працягу чатырох дзесяцігоддзяў створан цэлы напрамак, створана цэлая школа, у якой велізарнае месца займае выдатная навукова-даследчая работа К. С. Станіслаўскага, вядомая пад назвай «сістэмы Станіслаўскага». Гэта сістэма адкрыла нам, акцёрам, непахісныя навуковыя законы жыцця на сцэне, законы простыя і ясныя, якія ляглі ў аснову акцёрскага майстэрства.

Творчы шлях асновапаложнікаў Мастацкага тэатра—К. С. Станіслаўскага і В. І. Неміровіча-Данчанка, а таксама цэлага раду выдаючыхся акцёраў МХАТ, гісторыя выдатных перамог і нават асобных няўдач тэатра,—усё гэта з'яўляецца цудоўнай школай для тэатральных дзеячоў нашай краіны.

Разам з усімі совецкімі гледачамі мне хочацца ў дні 40-годдзя Мастацкага тэатра ад усяго сэрца сказаць яму дзякуй за тую радасць, якую ён заўсёды прыносіць нам сваім праўдзівым мастацтвам.

Б. В. ШЧУКІН,
народны артыст СССР.

МХАТ—ГЭТА МОЙ УНІВЕРСІТЭТ

Калі да нас у цэх паступаюць для размеркавання тэатральныя білеты, то рабочыя звычайна ў першую чаргу задаюць пытанне:

— А колькі на гэты раз прыслалі білетаў у МХАТ?

Мастацкі тэатр карыстаецца асаблівай любоўю і павагай у рабочых. Агульнавядома, што яна ніколькі не выпадковая. Рабочыя з вялікай увагай прыглядаюцца да спектакляў МХАТ і ўвесь час імкнуцца быць на яго спектаклях.

Мастацкі тэатр грае немалую ролю ў жыцці нашай завадской мастацкай самадзейнасці. Артысты МХАТ часта выступаюць у Палацы культуры нашага завода.

Артысты МХАТ не адгароджаны рампай ад гледача і яго патрабаванняў. Яны чула прыслухоўваюцца да патрабаванняў рабочых, значна вырасшых у сваіх культурных запросах і густах. Нядаўна мы чыталі зварот народнага артыста СССР ордэнаносца І. М. Масквіна да ўсіх артыстаў з заклікам узяць шэфства над мастацкімі самадзейнымі гурткамі. Пасля гэтага я разам з іншымі рабочымі аўтазавода імя Сталіна пабывала ў гасцях у тав. Масквіна. Ён аднёсся да нас з выключнай цеплынёй і ўвагай. Абяцаў дапамагаць нашаму развіццю, прыцягнуць да кіраўніцтва завадскім гуртком сваіх таварышоў па тэатру. Вось які грамадскі твар майстраў гэтага тэатра!

Я сама ў мінулым чорнарабочая, параўнаўча нядаўна пазнаёмілася з дзейнасцю МХАТ. Я адразу палюбіла гэты цудоўны тэатр. МХАТ—гэта мой універсітэт. Ён вучыць мяне любіць сваю радзіму і ненавідзець яе ворагаў. Спектакль «На дне» яшчэ больш узмацніў у мяне нянавісць да мінулага. Кожны спектакль МХАТ дае мне новую страву для раздум'я, узбагачае мой унутраны свет і ўмацоўвае ў мяне цягу да мастацтва, якое квітнее ў Совецкай краіне такім пышным цветам. Я ўдзячна Маскоўскаму Мастацкаму тэатру за тое, што ён дапамагае мне, радавой работніцы завода, прайсці шлях ад станка да сцэны.

Ольга ВАРОНІНА,
канструктар цэха ОГМ аўтазавода імя Сталіна.

★ ★ ★

ГРУДЗЬМІ БУДЗЕМ АБАРАНЯЦЬ ЗАВАЁВЫ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ КУЛЬТУРЫ

З усяго багацця ўражанняў, якое я ўвожу зараз з Масквы, адным з найбольш яркіх з'яўляецца ўражанне ад наведвання Маскоўскага Мастацкага тэатра СССР імя Горкага. Я многа чуў і чытаў аб гэтым тэатры. Ведаю, што яго лічаць самым лепшым. Усюды, у тым ліку і на Далёкім Усходзе, будуць радасна святкаваць яго юбілей. І вось мне ўдалося папасці на адзін са спектакляў МХАТ. Маскоўскі Мастацкі тэатр — гэта адзін з нашых выдаючыхся культурных ачагоў, складаючых частку ўсяго таго велізарнага культурнага багацця, якое абараняе грудзьмі перамогшы совецкі народ.

Дзеянне на сцэне развівалася проста і натуральна. Артысты гаварылі зусім так, як гэта ў жыцці бывае. Вельмі добра ігралі артысты, і спектакль надоўга астанецца ў памяці. У перапынку мне ўдалося гутарыць з выканаўцамі. Было радасна ад сазнання, што можаш асабіста перадаць сваё захапленне гэтым выдатнейшым майстрам.

Я так і сказаў ім, што соцыялістычную культуру мы абаранялі і будзем абараняць усімі маючыміся ў нас сродкамі.

Нашы слаўныя байцы гэта бліскуча даказалі на сопках ля возера Хасан.

Д. Т. ЛЕУЧАНКА, лейтэнант,— удзельнік баёў ля возера Хасан.

МАСТАЦКІ ТЭАТР— ГОРДАСЦЬ НАШАЙ КРАІНЫ

Мастацкі тэатр—не толькі наша любоў, не проста выдатнейшы з тэатраў. Гэта—найвялікшая гордасць усёй нашай краіны, гордасць кожнага совецкага грамадзяніна. З першых крокаў сваёй работы Мастацкі тэатр прыкаваў да сябе позіркі і ўвагу ўсёй краіны, а праз 40 год гэты тэатр—школа, які апладатварае сусветнае мастацтва.

Совецкія акторы горача любяць свой Мастацкі тэатр, вучацца ў яго вялікай мастацкай праўдзе, заўсёды атрымліваюць ад яго новую і новую творчую зарадку, імкнуцца ісці ў ногу з ім. Мы-ж, акторы Малога тэатра, асабліва востра і любоўна сазнаем нашу кроўную сувязь з Мастацкім тэатрам, бо нашы корні моцна спаяны вялікімі шчэпкінскімі традыцыямі.

Я мела шчасце непасрэдна сустрэцца ў вялікай адказнай рабоце з вялікімі рэжысёрамі і настаўнікамі — К. С. Станіслаўскім і В. І. Неміровічам-Данчанка, а таксама з цудоўнейшымі майстрамі і любімымі маімі таварышамі — О. Л. Кніпер-Чэхавай, І. М. Масквіным, В. І. Качалавым, Л. М. Леанідавым і амаль з усімі тымі, імёны якіх упрыгожваюць і зараз Мастацкі тэатр. Я зямна кланяюся ўсяму тэатру. Дзякуй яму і як сабрату, і як таварышу па рабоце, і як выдатнаму, магутнаму носьбіту праўды ў мастацтве. Я вітаю Мастацкі тэатр і як шчаслівая грамадзянка сваёй шчаслівай радзімы, гордая сазнаннем, што Мастацкі тэатр—гэта **наш совецкі тэатр.**

В. Н. ПАШЭННАЯ,
народная артыстка СССР.

Старэйшыя артысты МХАТ'а — народныя артысты СССР ордэнаносцы Л. М. Леанідаў і О. Л. Кніпер-Чэхава.

УРАЧЫСТАСЦЬ РУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ КУЛЬТУРЫ

Мастацкі тэатр, які адзначае слаўнае 40-годдзе сваёй творчай дзейнасці, заўсёды прад'яўляў найбольш высокія патрабаванні да драматургіі. Чэхаў, Горкі, Талстой, Астроўскі, Гаўптман, Ібсен, Шэкспір вызначылі ідэйную глыбіню і сілу тэатра.

Тэатр, успрыняўшы асновы рэалістычнай праўды і прастаты ад лепшых узораў рускай школы акторскай творчасці — Шчэпкіна, Садоўскіх, Федотавай, Ермолавай, Ленскага і іншых дзеячоў Малога тэатра, вызначыў асноўны шлях развіцця рускага тэатра ў цэлым.

Мастацкі тэатр стварыў складанае і тонкае майстэрства спектакля, ансамбля, паглыбіўшы і ўзбагаціўшы пры гэтым прастату і праўду майстэрства актора, як майстэрства перажывання. Гэты выдатны тэатр ўзбагаціў рускую тэатральную культуру сістэматызіраваннем вопыту выхавання актора і рэжысёра, што дазваляе гаварыць аб стварэнні навукі аб майстэрстве актора.

Юбілей МХАТ СССР імя Горкага — свята рускай нацыянальнай культуры рускага тэатра.

І. Я. СУДАКОЎ,
заслужаны дзеяч мастацтваў.

ВЫКЛЮЧНЫ ТЭАТР

Цяжка пераацаніць уплыў Мастацкага тэатра на развіццё ўсёй рускай культуры. Няма ніякіх сумненняў у тым, што роля гэтага выдатнага тэатра выключна вялікая і плённая. Але гэта толькі агульныя, хаця і справядлівыя суджэнні.

Мне хацелася-б указаць таксама і на асаблівае значэнне, якое маюць пастаноўкі гістарычных п'ес у гэтым тэатры. МХАТ у гэтым сваіх спектаклях прарабляў і прарабляе велізарную навуковую работу, дзякуючы якой глядач атрымлівае магчымасць пераносіцца ў гістарычнае мінулае, непасрэдна адчуваць, так сказаць, дыханне адышоўшых эпох.

Глядач упэўнен, што бачыць на сцэне не фантазію мастака, а сапраўды мастацкае афармленне навукова правераных і глыбока прадуманых рыс даўно ўшоўшага ад нас жыцця.

Маскоўскі Мастацкі тэатр заўсёды ставіў і ставіць перад сабой задачу — не забаўляць, а паказваць жыццё ў яго сапраўднасці і канкрэтнасці.

Б. ГРЭКАЎ, акадэмік.

★ ★ ★

ЛІЧБЫ ТВОРЧЫХ ПЕРАМОГ

Многагранна і багата слаўная 40-гадовая дзейнасць МХАТ. Аб гэтым красамоўна гавораць лічбы. За ўсё сваё жыццё тэатр даў 97 прэм'ер.

Пачаўшы 27 кастрычніка 1898 года з «Царя Федора» А. К. Талстога, тэатр наступнай сваёй пастаноўкай паказаў «Потонувший колокол» Гаўптмана. Праз два дні была дана новая прэм'ера — «Венецианский купец» Шэкспіра. Затым ішлі «Самоуправцы» Пісемскага, «Счастье Греты» Марыота, «Трактирщица» Гальдоні і, нарэшце, «Чайка» Чэхава, пастаноўка якой знаменавала перамогу МХАТ, забяспечыла яму поўнае грамадскае прызнанне. І пакойны К. С. Станіслаўскі і В. І. Неміровіч-Данчанка аднадушна прызналі прэм'еру «Чайка» «светлым святам» для тэатра.

Новая хваля творчага ўздыму стыхійна ўварвалася ў тэатр з прыходам туды ў якасці драматурга А. М. Горкага. Яго п'есы «Мещане» і ў асаблівасці «На дне» вырашылі далейшы шлях развіцця Мастацкага тэатра.

П'есы Горкага праходзілі ў атмасферы выключнага напружання і пад'ёму, які панаваў у глядзельнай зале. Паліцыя і ахранка былі асабліва насцярожаны ў гэтыя дні. Вядома, што на генеральнай рэпетыцыі «Мещан» абавязкі капельдзінераў у тэатры выконвалі паліцэйскія, пераапранутыя ў фракі... Ля будынка тэатра ў часе паказаў п'ес Горкага дзяжурылі конная паліцыя і жандармы.

«Поспех «На дне», — успамінае В. І. Неміровіч-Данчанка, — быў сусветным». П'еса надоўга і трывала ўмацавалася ў рэпертуары тэатра. Да гэтых пор яна прайшла 923 разы. Ні адна п'еса не мела ў МХАТ такога поспеху. «Вишневый сад» Чэхава вытрымаў каля 800 паказаў.

Горкі быў прадстаўлен у дарэвалюцыйны час у тэатры трыма п'есамі— «Мещане», «На дне» і «Дети солнца». У совецкі час на сцэне МХАТ прайшлі яго п'есы «Егор Булычев и другие», «Враги» і зараз рыхтуецца «Достигаев и другие». А. М. Горкі аказаў велізарнейшы, зусім выключны ўплыў на ўсё творчае жыццё і напрамак МХАТ, які лічыць сябе тэатрам «горкаўскага міраадчування» і з гонарам носіць імя найвялікшага пралетарскага пісьменніка.

Па самых скромных прыблізных падліках, спектаклі Мастацкага тэатра прагледзелі звыш 15 мільёнаў гледачоў. За ўсе 40 год МХАТ даў 14.594 паказаў. Да рэвалюцыі тэатр прымаў усе меры да таго, каб стаць агульнадаступным. Гэта яму не ўдавалася. Не маючы ніякай падтрымкі ад дзяржавы, наадварот, усяляк падвяргаючыся «ўтончаным» праследваннямі,—тэатр не мог атрымаць другой дадатковай сцэнічнай пляцоўкі. Колькасць спектакляў за сезон хісталася ў межах ад 143 да 300. Пасля рэвалюцыі МХАТ шырока раскрыў свае дзверы новаму гледачу. Больш таго, тэатр сам пайшоў насустрач рабочаму гледачу: свае спектаклі МХАТ стаў даваць у клубах, чырвонаармейскіх часцях. Быў адкрыт філіял МХАТ. Сярэдняя колькасць спектакляў за сезон стала імкліва павышацца і дасягнула 700!

Рос і развіваўся творчы калектыў МХАТ. У першы сезон тэатр налічваў у сваім саставе 39 артыстаў. Зараз у трупе 310 чалавек. З дня аснавання тэатра ў ім працуе 19 чалавек.

У тэатры — 43 ордэнаносцы. В. І. Неміровіч-Данчанка, В. І. Качалаў, І. М. Масквін, А. К. Тарасава і Б. Н. Ліванаў — узнагароджаны двума ордэнамі кожны. Вышэйшай узнагароды — ордэна Леніна ўдастоен тэатр у цэлым.

ТВОРЧЫ ШЛЯХ МАСТАЦКАГА ТЭАТРА

★

Я. БАЯРСКІ
Дырэктар МХАТ СССР імя М. Горкага

27 кастрычніка спаўняецца 40 год з дня адкрыцця Маскоўскага Мастацкага тэатра.

Узнікненне Мастацкага тэатра ўвайшло ў гісторыю рускага сцэнічнага мастацтва [illegible]

Для ажыццяўлення сваёй задачы Мастацкі тэатр падверг карэннаму перагляду ўсе элементы сучаснага яму тэатральнага мастацтва.

У першую чаргу гэта закранула драматургію. [illegible]

Імкненне да жыццёвай праўды на сцэне настойліва трэбавала знайсці новыя сродкі тэатральнай выразнасці, якіх яшчэ не ведаў рускі тэатр. [illegible] халогію актора, па-новаму арганізоўваць яго адносіны да работы, да тэатра, да сваіх грамадскіх і творчых абавязкаў.

Рэфарматарская роля Мастацкага тэатра ярка праявілася ва ўсёй [illegible]

[illegible] стацтва» працягваліся фармалісцкія крыўлянні.

Мастацкі тэатр стойка вытрымаў гэты націск.

Адстойваючы свае творчыя прынцыпы, тэатр старанна ўдумваўся ў новы свет ідэй і пачуццяў, створаных со[illegible]

[illegible] пастаноўка «Бронепоезда» з'яўляецца сур'ёзным этапам у жыцці МХАТ. Тэатр як-бы завяршае арганічны шлях успрыяцця новага светапогляду. Наступныя спектаклі паглыбляюць гэту лінію развіцця, прыводзяць да новага этапа, знамянуючага замацаванне соцыялістычнага рэалізма ва ўсіх звеннях рознастайнага мастацтва Мастацкага тэатра.

Ён пачынаецца «Врагамі» М. Горкага. Вялікае прынцыповае значэнне гэтага спектакля. Тэатр не толькі носіць імя вялікага пралетарскага пісьменніка, [illegible]

ПЕРШАЯ МЕНСКАЯ АБЛАСНАЯ АЛІМПІЯДА САМАДЗЕЙНАГА МАСТАЦТВА
НА ЗДЫМКАХ: 1. Дуэт работніц торфзавода «Чырвоны сцяг», Смалявіцкага раёна, М. П. Копац (злева) і Л. П. Лызовай пад акампанімент гарманіста В. А. Пашкевіча; 2. Калгасны хор калгаса «VII З'езд Советаў», Барысаўскага раёна, выконвае частушкі; 3. Ансамбль пляскі Смалявіцкага раёна выконвае беларускі народны танец «Крыжачок»; 4. Хатняя гаспадыня Н. Я. Наследнік з Грэскага раёна — выканаўца песень пад акампанімент гітары. Фото С. Грына.

СЁННЯ АДКРЫВАЕЦЦА ТРЭЦЯЯ ЎСЕБЕЛАРУСКАЯ АЛІМПІЯДА МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ

ЗДОЛЬНЫЯ КАЛЕКТЫВЫ

Нямала здольных самадзейных калектываў і асобных выканаўцаў выявіла праведзеная нядаўна аршанская раённая алімпіяда мастацкай самадзейнасці. Асаблівым поспехам на алімпіядзе карыстаўся харавы гурток Асінторфа пад кіраўніцтвам Груні Курачкінай. Гурток выбраў самы рознастайны рэпертуар. Удзельнікі гуртка разам з песнямі выконвалі балетныя нумары.

Выкананне гуртком «Песні аб Сталіне», народных песень «Калінка-малінка», «Вечаркам за рэчкаю», «Што за звон», «Бывайце здаровы», «Калыбельная» і частушак «Касілка-малацілка» сустракаліся гледачом выключна цёпла. Доўгія апладысменты суправаджалі выкананне кожнай з гэтых песень. Сярод калектыва Асінторфа вылучаюцца выканаўцы тт. Фралова, Цімафееў, Карпаў, Кавалеўская. Калектыў пабываў на алімпіядах мастацкай самадзейнасці ў Ленінградзе, Менску, Оршы, Віцебску.

Вялікім поспехам сярод гледачоў карыстаецца таксама драматычны гурток Белдрэса імя Сталіна. Паказаная ім цікавая актуальная п'еса А. Львовай «За радзіму» выклікала ўсеагульнае адабрэнне.

Е. ВАСІЛЕНАК.

Сям'я талентаў

Дзед рабочага соўгаса «Лошыца», Менскага раёна, Міхаіла Ржэўскага быў лірнікам. Ён — абяздолены—блукаў па беларускіх вёсках, абіваў парогі кулацкіх хат, працуючы на міраедаў, шукаючы прытулку і скарынкі хлеба. Яго журботная ліра плакала ад цяжкай долі селяніна-бедняка. Песні былі нуднымі і сумнымі, як дажджлівыя восеньскія ночы. Часамі, як веснавы сонечны прамень, струменіла ў іх мара аб лепшым будучым. Сівы лірнік не дачакаўся гэтага цудоўнага будучага.

Шчасліва жыве, працуе на сябе, на любімую маці-радзіму шорнік соўгаса «Лошыца» Міхаіл Ржэўскі. Аб яго сям'і гавораць у соўгасе, як аб мясцовай кансерваторыі. І нічога дзіўнага ў гэтым няма. Гаспадар і гаспадыня прыгожа граюць на скрыпцы і гармоніку. Старэйшая дачка Елена займаецца ў менскім музыкальным тэхнікуме. Стаханаўка паляводчай брыгады Людміла грае цудоўныя песні на гітары. Паслухмяна пяе мандаліна ў руках чатырнаццацігадовага Мішы. Маленькія Лёдзя і Франя, якія граюць на балалайках— для сваіх год — сапраўдныя віртуозы.

Сёння шчаслівая сям'я музыкантаў выйдзе на сцэну ўсебеларускай алімпіяды мастацкай самадзейнасці. Яна карысталася вялікім поспехам сярод працоўных Менскай вобласці.

Калі на першай абласной алімпіядзе мастацкай самадзейнасці Менскай вобласці таленавітыя музыканты вышлі на сцэну, гледачы ў зале са здзіўленнем пыталі:

— Колькі год самай малодшай?

Канферансье супакоіў нецярплівых гледачоў і абвясціў:

— Самай малодшай — Франі—8 год. Яна будзе выконваць сола на балалайцы.

Звінеў украінскі «Гапак», беларуская «Бульба», звінелі песні аб радзіме, аб вялікім Сталіне, аб слаўным комсамоле. Гучэлі вясёлыя частушкі аб Сталінскай Канстытуцыі:

«Вёў нас Ленін,
Вёў нас Сталін
У бой за рэвалюцыю.
Даў нам Ленін,
Даў нам Сталін
Сонца-Канстытуцыю».

Многа апладыравалі таленавітай сям'і З усіх канцоў вялізнай залы, быццам згаварыўшыся, некалькі чалавек гучна крычалі:

— Біс!

Ад нечаканасці яны крыху разгубіліся, а потым ласкава заўсміхаліся. Усю сваю любоў да радзімы, усю сваю пяшчоту яны ўклалі ў гэтыя праменныя ўсмешкі.

Іх, маладых патрыётаў соцыялістычнай радзімы, не спаткае ў жыцці лёс дзеда-лірніка. Ім асвятляе шляхі ў будучае і саграваё іх гарачыя сэрцы яркае сонца вялікай краіны соцыялізма.

П. САВІН.

САМАДЗЕЙНАСЦЬ ТАРФЯНІКАЎ

СМАЛЯВІЧЫ. (Кар. «Звязды»). Ганаровай славай карыстаюцца гарманісты торфарцелі імя Сталіна тт. Пётр Лушчык і Дзям'ян Палягошка. Іх ведае ўвесь раён. З вялікім захапленнем слухаюць выконваемыя Лушчыкам і Палягошкам рэволюцыйныя і народныя песні рабочыя і калгаснікі. Пасля выступлення ў калгасе або на прадпрыемстве Лушчыку і Палягошку не даюць спакою, кожны выносіць падзяку, запрашаюць прыехаць у другі раз.

Такіх, як тт. Лушчык і Палягошка, у торфарцелі налічваюцца дзесяткі. Існуе другі год шумавы аркестр з 15 чалавек. Ёсць здольны і моцны харавы гурток. У калгасах, установах і арганізацыях, дзе паказваецца самадзейнасць торфарцелі, выканаўцы карыстаюцца выключнай павагай. Вялікія здольнасці ў арганізацыі самадзейнасці паказалі кіраўнікі гурткоў тт. Клімко і Маслоўскі. Праўленне торфарцелі стварыла ўсе ўмовы для разгортвання самадзейнасці, дапамагае знаходзіць добрых спевакоў, гарманістаў, танцораў, адпускае сродкі на пакупку інструментаў.

Добра пастаўлена самадзейнасць сярод рабочых торфзавода імя Орджанікідзе. Кіраўнікі гурткоў тт. Зінчанка і Ляўкоў арганізавалі харавы ансамбль з 30 чалавек, музычны і балетны гурткі. Гурткамі вывучаны і выканаы перад рабочымі і калгаснікамі раёна дзесяткі рэволюцыйных і народных песень, частушак і танцавальных нумароў. На ўсебеларускай алімпіядзе самадзейнасці тарфянікаў торфзавод імя Орджанікідзе заняў першае месца.

Вопыт работы самадзейнасці торфзавода імя Орджанікідзе і торфарцелі імя Сталіна перанялі і на торфазаводзе «Чырвоны сцяг». Тут арганізаваны харавы, балетны і музычны гурткі. Паспяхова вывучаюцца і выконваюцца песні «Если завтра война», «Коноармейская», беларускія народныя песні і многа іншых.

Набліжэнне XXI гадавіны Кастрычніцкай рэволюцыі тарфянікамі раёна адзначаецца яшчэ большым разгортваннем мастацкай самадзейнасці. Для ўрачыстых вечароў рыхтуюцца спецыяльныя праграмы.

Я. ПРЫМІЧОЎ.

ПЕРАДСВЯТОЧНЫЯ ДНІ НА ЗАВОДЗЕ

Яркія і выдатныя падзеі адбываюцца напярэдадні вялікага свята — XXI гадавіны Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі на менскім станкабудаўнічым заводзе імя Кірава. У гэтых падзеях адлюстравана многагранная жыццё советскага прадпрыемства, рост людзей і культуры.

Нядаўна на заводзе пачалося асваенне новага станка — гідраўлічнай пілы для халоднай рэзкі метала. Зараз у ковамеханічным цэху стаханаўцы: майстар Гобельман, слесар Шофер і іншыя заканчваюць свой вытворчы кастрычніцкі падарунак краіне — зборку першай гідраўлічнай пілы. 19 лепшых стаханаўцаў завода тт. Лапін, Канапляннікаў, Кантаровіч і іншыя, якія даюць прадукцыю толькі выдатнай якасці, сустракаюць свята з новым дасягненнем. Яны атрымалі прыёмачнае кляймо аддзела тэхнічнага кантролю, ім прадастаўлена права самастойна праводзіць прыёмку прадукцыі.

Калектыў завода ганарыцца сваімі пітомцамі. Напярэдадні свята дзесяткі лепшых людзей завода пайшлі ў родную Чырвоную Армію варашылаўскімі стралкамі, парашутыстамі, адважнымі коннікамі. Больш 10 маладых рабочых з пачатку вучэбнага года паступілі ў ВНУ і тэхнікумы. Каваль, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР тав. Ціханаў паступіў у ВКСГШ, стаханаўка-свярдзільшчыца тав. Барсукова вылучана намеснікам старшыні Сталінскага райсовета г. Менска. Стаханаўцы — слесар Ліпніцкі, афіцыянтка сталовай Кароткая, электраманцёр Нычкін без адрыву ад вытворчасці скончылі нядаўна школу пілотаў пры менскім аэраклубе імя Молакава. 20 рабочых завода да святочных дзён заканчваюць курсы матацыклістаў.

Радасна сустракаюць свята і сем'і рабочых. У закончаныя будаўніцтвам 2 двухпавярховыя дамы завода ўжо ўсяліліся 23 сям'і рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў. Новыя кватэры атрымалі стаханавец-токар т. Позняк, інжынер т. Рубенчык, каваль т. Пякарскі і інш. Да свята ў новыя кватэры ўселяцца яшчэ 20 сямей.

У цэхах і брыгадах праводзяцца гутаркі аб слаўнай XXI гадавіне Кастрычніка і праводзіцца збор прапаноў, як лепш арганізаваць святкаванне. Рабочыя падалі заяўкі на калектыўныя паходы ў тэатр, на канцэрты самадзейнасці і т. д.

Н. ГРОЗАЎ.

Дэлегацыя БССР на святкаванне юбілею МХАТ

Упраўленне па справах мастацтваў пры СНК БССР вылучыла дэлегацыю для ўдзелу ў святкаванні 40-гадовага юбілею МХАТ. У саставе яе — заслужаныя артысты рэспублікі Уладамірскі, Ільінскі, Міровіч, артыст Яўрэйскага дзяржаўнага тэатра Сокал, артыст Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балета Дзянісаў.

Учора ўвечары дэлегацыя работнікаў мастацтваў БССР выехала ў Маскву Калектыву МХАТ будзе прыпаднесен адрас.

КАЛГАСНІКІ НАБЫВАЮЦЬ МУЗЫКАЛЬНЫЯ ІНСТРУМЕНТЫ

ЧАШНІКІ. У сувязі з набліжэннем кастрычніцкага свята ў раённым магазіне культурных тавараў павялічыўся попыт на музыкальныя інструменты. Так, за апошні час магазін прадаў калгаснікам 30 гармонікаў, 30 патэфонаў, больш тысячы патэфонных пласцінак і многа іншых культурных тавараў.

С. РАЗВАДОЎСКІ.

СУСТРЭЧЫ ПІСЬМЕННІКАЎ З МОЛАДДЗЮ

Менскі гарком комсамола і Саюз советскіх пісьменнікаў БССР арганізавалі рад сустрэч беларускіх і яўрэйскіх пісьменнікаў з комсамольцамі і несаюзнай моладдзю.

25 кастрычніка на сустрэчы пісьменнікаў з комсамольскім актывам горада Янка Купала прачытаў свой верш «Комсамолу», Пятрусь Броўка і Элзі Агняцвет — калектыўную паэму «Чырвонасцяжны комсамол», І. Шапавалаў —верш «Прывітанне гераіням» і т. п.

Таксама адбыліся сустрэчы беларускіх і яўрэйскіх советскіх пісьменнікаў са школьнікамі і студэнтамі паліт-асветшколы.

РЭСТАРАН У МЯСТЭЧКУ

НАРОЎЛЯ. Гэтымі днямі ў мястэчку Нароўля адкрыўся новы, прыгожы рэстаран, на будаўніцтва якога выдаткавана 60 тысяч рублёў.

Прапускная здольнасць рэстарана — 900 чалавек у дзень.

НОВЫ ДОМ СОЦКУЛЬТУРЫ У ЧАЧЭРСКУ

Працоўныя раённага цэнтра м. Чачэрск, Гомельскай вобласці, да Кастрычніцкіх урачыстасцей атрымліваюць новы Дом соцкультуры. Дом добра абсталяван. У ім зала на 500 месц, чытальня, фае, буфет і т. д. Устаноўлена гукавое кіно. На будаўніцтва Дома соцкультуры затрачана каля 300 тыс. рублёў.

Апрача таго ў Чачэрскім раёне да свята будуць адкрыты новыя калгасныя клубы ў сельгаспадарчых арцелях «Чырвоны сейбіт» і «Пролетарскі шлях», Бяляеўскага сельсовета. Кожны клуб разлічан на 200 чалавек.

ЗА РУБЯЖОМ

ФРАНЦУЗСКІЯ ТЭАТРАЛЬНЫЯ ДЗЕЯЧЫ ВІТАЮЦЬ МХАТ

ПАРЫЖ, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). 40-годдзе юбілею Маскоўскага Мастацкага Акадэмічнага тэатра імя Горкага сустракае шырокі водгук у колах французскіх літаратурных і тэатральных кругоў. У паўпрадства СССР у Парыжы паступаюць шматлікія тэлеграмы з віншаваннямі на адрас МХАТ. Атрыманы тэлеграмы: ад старшыні аб'яднання тэатральных крытыкаў Эдмонда Сэ, старшыні саюза драматычных акцёраў Марцінелі, старшыні аб'яднання пэн-клубаў Жуль Рамэма, драматурга Ленорман, Поль Рэбу і рад іншых.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ЦЭНТРАЛЬНЫ ФРОНТ

У афіцыяльнай зводцы іспанскага міністэрства абароны паведамляецца, што 25 кастрычніка мяцежнікі і інтэрвенты прадпрынялі ярасную атаку ў сектары Харамы, у раёне паміж Сіэмпосуэлос (на паўднёвы ўсход ад Мадрыда) і вёскай Сесенья. Бой прадаўжаўся на працягу ўсяго дня. Гэта атака была адбіта рэспубліканскімі войскамі. Мяцежнікі вымушаны былі вярнуцца на свае зыходныя пазіцыі, панёсшы буйныя страты.

На іншых франтах без перамен.

БАМБАРДЫРОЎКА МАДРЫДА

ПАРЫЖ, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Агенцтва Эспань паведамляе, што ўчора днём артылерыя мяцежнікаў бамбардыравала Мадрыд. Па гораду было зроблена каля 50 залпаў. Бамбардыроўка прычыніла матэрыяльныя страты, ёсць таксама чалавечыя ахвяры.

ПРОВАДЫ БАЙЦОЎ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫХ БРЫГАД

БАРСЕЛОНА, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Усе газеты публікуюць артыкулы, прысвечаныя пакідаючым Іспанію байцам інтэрнацыянальных брыгад. Газеты адзначаюць, што ў Іспаніі назаўсёды астанецца пачуццё глыбокай удзячнасці і любві да людзей, якія ахвяроўвалі сваім жыццём, абараняючы інтарэсы іспанскага народа.

Ва ўсіх гарадах праводзяцца ўшанаванні ад'язджаючых байцоў інтэрнацыянальных брыгад.

ФАШЫСТЫ УЗНАГАРАДЖАЮЦЬ СВАЙГО ЛАКЕЯ

ЖЭНЕВА, 25 кастрычніка. (БЕЛТА). Швейцарскія газеты паведамляюць, што амерыканскі лётчык Ліндберг, які «праславіўся» сваім хлуслівым прафашысцкім выступленнем, і знаходзіцца зараз у Германіі, атрымаў ад германскіх фашыстаў «высокую» ўзнагароду на абедзе ў амерыканскім пасольстве ў Берліне Герынг ад імя Гітлера ўзнагародзіў Ліндберга ордэнам «германскага арла».

Базельская газета «Нацыональ цэйтунг» падкрэслівае, што ўзнагарода германскімі фашыстамі Ліндберга распэньваецца ў Лондане, як пацвярджэнне таго факта, што выступаючы напярэдадні мюнхенскай канферэнцыі з паклёпніцкімі заявамі аб СССР, Ліндберг выконваў заданне германскіх фашыстаў.

ЗАБАРОНА КОМПАРТЫІ Ў ЗАКАРПАЦКАЙ УКРАІНЕ

ПРАГА, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Аўтаномны ўрад Закарпацкай Украіны вынес рашэнне аб забароне дзейнасці комуністычнай партыі на тэрыторыі вобласці. Забарона датычыць таксама органа компартыі «Карпацкая праўда», адной з самых папулярных газет у вобласці.

Гітлерызацыя Венгрыі

ПРАГА, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Прэм'ер-міністр Венгрыі Імрэдзі афіцыяльна заявіў аб прадстаячай у бліжэйшы час ліквідацыі ўсіх палітычных партый Венгрыі. Замест іх ствараецца «адзіная нацыянальная партыя», якая, па словах Імрэдзі, павінна з'явіцца разам з арміяй «апорай аўтарытарнага (г. зн. фашысцкага) рэжыма ў Венгрыі».

КІТАЙСКІ НАРОД БУДЗЕ БІЦЦА ДА ПЕРАМОЖНАГА КАНЦА

ЧУНЦЫН, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Газета «Саотанбао», блізка звязаная з ваеннымі кругамі, сёння ў перадавым артыкуле «Пасля падзення Кантона» піша:

«Кантон як марскі порт быў лёгка падвержаны ўрыванню захватчыкаў, якія маюць вялікі флот. Аднак горную правінцыю Гуандун лёгка абараніць. Кантон-Ханькоўская і Кантон-Коулунская чыгункі няспынна разбураліся японскай авіяцыяй, і яны не могуць быць больш скарыстаны, як сродак сувязі з замежнымі дзяржавамі. Аднак, мы маем іншыя шляхі зносін, якія звязваюць Кітай са знешнім светам. Але нават калі-б не было гэтых шляхоў, Кітай з яго вялікай тэрыторыяй і багатым насельніцтвам можа абыйсціся без замежных дзяржаў».

— Мы, піша газета, маем дастаткова [illegible] весці доўгую вайну. Калі хто-небудзь скажа, што наша думка вельмі аптымістычная, мы ўкажам на прыклад [illegible] Кастрычніцкай рэвалюцыі. Савецкі Саюз дасягнуў незалежнасці і нанёс паражэнне агрэсарам. Хіба мы не ў сілах дасягнуць гэтага-ж, маючы багацейшыя прыродныя рэсурсы і ўнутранае аб'яднанне краіны?

Інтэрв'ю Чан Кай-шы

ПАРЫЖ, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). Карэспандэнт французскай газеты «Пары-суар» у Ханькоу перадае інтэрв'ю, атрыманае ім ад Чан Кай-шы.

На пытанне карэспандэнта, які план кітайскага ўрада ў выпадку, калі кітайскай арміі прыдзецца пакінуць Ханькоу, Чан Кай-шы адказаў:

«Мы будзем цвёрда прадаўжаць вайну да канца. Кітай вялікі, кітайскіх салдат многа, яны акажуць супраціўленне і завершаць гэта супраціўленне канчатковай перамогай. Наша храбрасць і наша цярплівасць гатовы і выпытанняў. Мы даб'емся поспеху!».

„Сіньхуажыбао“ высока трымае сцяг вызваленчай вайны

ЧУНЦЫН, 26 кастрычніка. (БЕЛТА). 25 кастрычніка газета «Сіньхуажыбао» (орган ЦК кітайскай компартыі) упершыню вышла ў Чунцыне. У перадавым артыкуле гаворыцца: «Газета па-ранейшаму будзе рабіць усё, што ад яе залежыць для падтрымання ўсіх мерапрыемстваў, забяспечваючых поспех вызваленчай вайны. Яна будзе змагацца за паскарэнне рэалізацыі гэтых мерапрыемстваў і сігналізаваць аб усім, што прыносіць шкоду ўзброенаму супраціўленню кітайскага народа. Газета імкнецца да супрацоўніцтва з усімі антыяпонскімі сіламі, гатовымі змагацца за выгнанне японскіх захватчыкаў і за дасягненне канчатковай перамогі».

«Сіньхуажыбао» заклікае сваіх чытачоў аказваць дапамогу газеце. Выданне газеты «Сіньхуажыбао» ў Чунцыне з радасцю сустрэта шырокімі слаямі кітайскага насельніцтва.

Японскія войскі занялі Ханькоу

ЛОНДАН, 25 кастрычніка. (БЕЛТА). Шанхайскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што матарызаваная калона японскіх войск увайшла ў Ханькоу.

Па словах ханькоўскага карэспандэнта агенцтва Рэйтэр, прадстаўнік кітайскага нацыянальнага ваеннага совета заявіў, што адступленне кітайскіх войск з Уханя з'яўляецца стратэгічным манеўрам і не з'яўляецца адступленнем у звычайным разуменні гэтага слова.

Вык. абавязкі адказнага рэдактара
Д. Т. ЛЕБЕДЗЕЎ

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Белдзяржрамтэатр — СКУПЫ, абанемент № 7; Белдзяржтэатр оперы і балета — ЦАРСКАЯ НЯВЕСТА, абанемент № 6; кінотэатр «Чырвоная Зорка»—ГАЙЧЫ; Інтэрнацыянал: «ЦВЕТУЩАЯ МОЛОДОСТЬ»; «СПАРТАК»—ДАЧКА ПАРТЫЗАНА; Дзіцячы кінотэатр — ЛЕНІН У КАСТРЫЧНІКУ, Навіны дня: 1. ЖУРНАЛ МАСКОЎСКАЙ СТУДЫІ КІНАХРОНІКІ № 45, 2. ЧТЗ ІМЯ СТАЛІНА (кінанарыс) 3. ЛЮДЗІ МОРА (гукавы фільм у 1 ч.).

СЁННЯ, 27 кастрычніка, у 8 гадзін вечара ў клубе імя Сталіна (Інтэрнацыянальная) і ў клубе металістаў (вуліца Кірава, 12)

адбудзецца ЎРАЧЫСТАЕ АДКРЫЦЦЁ

ТРЭЦЯЙ УСЕБЕЛАРУСКАЙ АЛІМПІЯДЫ МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ,

ПРЫСВЕЧАНАЙ XX-ГОДДЗЮ ЛЕНІНСКА-СТАЛІНСКАГА КОМСАМОЛА І XXI ГАДАВІНЕ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

НА АЛІМПІЯДЗЕ БУДЗЕ ПАКАЗАНА МАСТАЦКАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ — МУЗЫКАЛЬНАЯ, ХАРАВАЯ, ТАНЦАВАЛЬНАЯ — калектываў і асобных выканаўцаў, адабраных на раённых і абласных алімпіядах мастацкай самадзейнасці

Алімпіяда будзе праходзіць 27, 28, 29 і 30 кастрычніка штодзень з 10 гадзін раніцы да 4 гадзін дня і з 8 да 12 гадзін вечара паралельна ў двух памяшканнях.

Выступленні драматычных калектываў — у клубе металістаў. Астатнія віды мастацкай самадзейнасці — у клубе імя Сталіна.

ЗА ЎСІМІ ДАВЕДКАМІ ЗВЯРТАЦЦА: Дом народнай творчасці, тэл. 22-738,
Клуб імя Сталіна, тэл. 25-861,
Клуб металістаў, тэл. 21-830.

РЭСПУБЛІКАНСКАЯ КАМІСІЯ.

ДЫРЭКЦЫЯ БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ЮРЫДЫЧНАГА ІНСТЫТУТА
АРГАНІЗУЕ НА НАВУКОВАЙ СЕСІІ ІНСТЫТУТА
27 кастрычніка дадатковы ДАКЛАД
старшага навуковага супрацоўніка Усесаюзнага Інстытута юрыдычных навук т. МІКОЛЕНКА Я. Ф.
на тэму: «АБ ПРАДМЕЦЕ ГРАМАДЗЯНСКАГА ПРАВА».
Пачатак сесіі ў 7 гадзін вечара.
ДЫРЭКЦЫЯ.

На падставе загада № 1122 ад 22 жніўня 1938 года па Наркамзему СССР.

Беларуская рэспубліканская кантора Ветснабжэння
„БЕЛВЕТСНАБЗБЫТ“

абвяшчае, што СКЛАДЫ «БЕЛВЕТСНАБЗБЫТА» ПРАВОДЗЯЦЬ ІНВЕНТАРЫЗАЦЫЮ ТАВАРАЎ У НАСТУПНЫЯ ДНІ:
1. ГОМЕЛЬСКІ і АРШАНСКІ ветсклады — з 28 кастрычніка па 1 лістапада.
2. БАБРУЙСКІ ветсклад — з 1 па 5 лістапада.
3. ВІЦЕБСКІ ветсклад — з 31 кастрычніка па 3 лістапада.
4. МЕНСКІ ветсклад — з 27 кастрычніка па 3 лістапада 1938 г.

У ГЭТЫЯ ДНІ ВОДПУСК ТАВАРАЎ СА СКЛАДАЎ ПРАВОДЗІЦЦА НЕ БУДЗЕ ЗА ВЫКЛЮЧЭННЕМ БІОПРЭПАРАТАЎ У ТЭРМІНОВЫХ ВЫПАДКАХ. ТАКСАМА ПРАВОДЗІЦЦА ПРАВЕРКА РАЗЛІКАЎ З ДЭБІТОРАМІ І КРЭДЫТОРАМІ.
ПРЭТЭНЗІІ ПРЫМАЮЦЦА СКЛАДАМІ да 10 лістапада 1938 года.
«БЕЛВЕТСНАБЗБЫТ».

Калектыў 3-й сярэдняй школы г. Менска выказвае спачуванне настаўніцы Олешкевіч В. П. з поваду пасцігшага яе гора — смерці ВАЦЬКІ.

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ ЗВАНІЦЕ па тэл. №25-384

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Менск Савецкая 49. ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: рэдактара — 21-852; намесніка рэдактара — 25-188; сакратарыята — 20-830; АДДЗЕЛАЎ: партыйнага — 21-853; савецкага будаўніцтва і гандлю — 22-412; прамысловага — 21-858; сельскагаспадарчага — 21-846; літаратуры, мастацтва, навукі і асветы—23-955; масавай і замежнай інфармацыі — 25-189; аддзел пісем — 20-944, 21-899, 21-885; ілюстрацыйнага і стыльрэдактуры — 21-556; заг. выдавецтва — 21-858; аб'яў — 25-384.

Уп. Галоўлітбела № К—5784. Менск, друкарня «Звязды», Савецкая, 49. Н. М. Ш.